

Ο καθένας που γυρνά στον τόπο του δεν είναι νικητής. Αλλά κανένας δεν είναι νικητής, σα δε γυρνά στον τόπο του.

Γλαβιάς

ΤΗΣ ΝΕΡΑΪΔΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΡΑΪΔΙΩΤΩΝ ΤΡΙΚΑΛΩΝ • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2010 • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 111

Νεραίδα, 27 Ιουλίου 2010

«Γλαβάς»: Αλλαγή σελίδας...

Φίλοι αναγνώστες, αγαπητοί συγχωριανοί,

Πέρασαν κιόλας δύο (και πλέον) δεκαετίες. Είκοσι τρία ολόκληρα χρόνια. Είκοσι χρόνια στο τιμόνι του αγαπημένου μας «Γλαβά της Νεράιδας» (συν 3 χρόνια ως μέλος της Συντακτικής του Επιτροπής). Από το Φλεβάρη του 1988, όταν με απόφαση της Γ.Σ. έγινε «όργανο του Πολιτιστικού Συλλόγου Νεραϊδιωτών Τρικάλων». Με επιτυχίες, αποτυχίες, αγωνίες, με τραιές στιγμές στη διαδικασία επιλογής της ύλης, πότε σε στέκια, πότε σε μαζώξεις, πότε στα σπίτια μας, ποτέ όμως σε γραφεία. Γι αυτό ίσως περπάτησε τόσα χρόνια. Επειδή έβγαινε αυθόρμητα χωρίς τυπικότητες, χωρίς γραφειοκρατικά στερεότυπα, πάντα με μεράκι, χιούμορ και ευαισθησία. Με την καλή συνεργασία συγχωριανών που πέρασαν απ' τη Συντ. Επιτροπή είτε για λίγο είτε για περισσότερο χρονικό διάστημα, με τη συμβολή συγχωριανών, συμπατριωτών και φίλων αρθρογράφων, με τη στήριξη του Συλλόγου, με τη συμπαράσταση τη δική σας, ο «Γ» τα κατάφερε και άντεξε στο χρόνο.

Για όλα όμως τα πράγματα υπάρχει το λεγόμενο τέλος εποχής. Τέλος λοιπόν μιας εποχής, της δικής μου, και - θέλω να πιστεύω και το εύχομαι βαθύτατα - απαρχή μιας νέας για τη έκδοση αυτή του Πολιτιστικού μας Συλλόγου. Καιρός πλέον να παραδοθεί η σκυτάλη σε νέα πρόσωπα, με νέες ιδέες, που θα συνεχίσουν με δυναμισμό αυτό που ξεκίνησε το 1988 κι έφτασε ως εδώ. Η επί μακρόν παραμονή κάποιου στο ίδιο πόστο, φθείρει τον ιδιον και κουράζει «ένθεν κακειθεν». Γι αυτό δεν πρέπει να αφήνουμε τα πράγματα να μας ωθούν προς την έξοδο, αλλά να τα προλαβαίνουμε και να αποχωρούμε έγκαιρα. «Ουδείς αναντικατάστατος». Πόσο μάλλον σήμερα, που υπάρχουν στη Νεράιδα αξιόλογοι νέοι οι οποίοι μπορούν να πετύχουν πολύ περισσότερα φτάνει να το θελήσουν και να το αποφασίσουν και να μην παραμένουν θεατές στη γωνιά. Γιατί είναι ανέξοδο να απαξιώνεις το παλιό. Η «μαγκιά» είναι να το πάρεις και να δώσεις την ψυχή σου να το ανανεώσεις, να το αλλάξεις. Τους καλώ λοιπόν, απ' αυτή εδώ τη στήλη, να πλαισιώσουν τα νεαρά μέλη που συναρπάζουν την ταρινή Σ.Ε, και να οδηγήσουν το περιοδικό στα δικά τους μονοπάτια. Στη Γενική Συνέλευση που θα γίνει προς το τέλος Νοεμβρίου και θα αποφασίσει για την παραπέρα πορεία του Συλλόγου και του Γλαβά θα πρέπει να δηλώσουν παρόν. Και βέβαια η ομάδα που θα αναλάβει το έντυπο θα έχει την πλήρη συμπαράσταση και βοή-

Σημείωμα απ' τον εκδότη

θειά μου. Και όταν λέω βοήθεια, εγώ το εννοώ.

Μετά από είκοσι χρόνια (της όποιας προσφοράς μου στον τομέα αυτό), θεωρώ πως έχει κλείσει πλέον ο κύκλος μου. Ήρθε η στιγμή να παραδώσω τη σκυτάλη. Τούτη τη στιγμή της αποχώρησής μου, πραγματικά, δε θυμάμαι τίποτα που να με έχει πληγώσει, κατά τη μακρά αυτή πορεία. Όλα τα παίρνει ο Ασπροπόταμος, κάτω από μια υπέροχη νεραϊδιώτικη πανσέληνο του Αυγούστου...

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσοι συνεργάστηκαν κατά καιρούς μαζί μου, στη Συντακτική Επιτροπή. Είτε η συνεργασία αυτή είχε σύντομη, είτε είχε μακρά διάρκεια. Ιδιαίτερη αναφορά θα μου επιστρέψετε να κάμω στον Κώστα Χρηστάκη που με παρακίνησε στην όμορφη αυτή (εκδοτική) περιπέτεια, τον Θωμά Μανιέλλο για την πολυετή συνεργασία, τον Μίμη Μανιέλλο για τη συμβολή του σε δύο διαφορετικές περιόδους στην 20ετία και τον Χρήστο Ντίνο για την επίσης πολυετή συνεργασία και πολύπλευρη βοήθειά του ως το τέλος.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ επίσης στους βασικούς συνεργάτες του «Γ» που με τα κείμενά τους «γέμισαν» όλα αυτά τα χρόνια τις στήλες του περιοδικού. Τον Γιώργο Ζάχο, τον Ηλία Καραθάνο, τον Ηλία Ζάχο, τον Λευτέρη Αναστασίου, τον Δημήτρη Βλαχοπάνο, τον Αποστόλη Ντίνο, τον Ηλία Προβόπουλο, τον Θανάση Καλατζή, τον Πέτρο και Ρήγα Σκουτέλα και σε όλους, όσοι κατά καιρούς ανταποκρίθηκαν στο αίτημά μου να συμβάλουν με τα γραφτά τους στην ανάγκη για πλουραλισμό απόψεων, αλλά και σ' αυτούς που δημοσιοποίησαν, μέσω του εντύπου μας, τις θέσεις και προτάσεις τους για θέματα χωριανικού, ορεινής πατρίδας και γενικότερου ενδιαφέροντος.

Ευχαριστώ τους Προέδρους και τα μέλη των Δ.Σ. του Συλλόγου που όλα αυτά τα χρόνια, μου εμπιστεύτηκαν το πόστο του υπεύθυνου έκδοσης, για την αγαστή συνεργασία που είχαμε, καθώς και για τη διακριτικότητα που επέδειξαν, όσον αφορά τις επιλογές της Συντακτικής Επιτροπής.

Τέλος ιδιαίτερα θέλω να ευχαριστήσω όλους εσάς, τους αναγνώστες του «ΓΛΑΒΑ της Νεράιδας», χωριανούς, συμπατριώτες και φίλους του περιοδικού και του χωριού μας, για τη στήριξη και επιείκεια που δείξατε στον εργαστηριακό μου, για την αγάπη σας, όπως επίσης και για την κριτική σας (καλοπροαίρετη ως επί το πλείστον). Και ζητώ συγγνώμη αν άθελά μου

ΔΗΜΟΣ ΠΥΛΗΣ

Χρήσιμα στοιχεία

1. Στο **Δήμο Πύλης** (όπου ως γνωστό υπάγεται πλέον και η ΔΚ Νεραΐδας), σύμφωνα με το νέο νόμο, θα εκλέγονται 33 σύμβουλοι (πληθυσμός 20.019 κάτοικοι, με βάση στοιχεία της απογραφής του 2001).
2. **Δημοτικές Ενότητες** ονομάζονται οι πρώην συνενωθέντες Ο.Τ.Α στο νέο Δήμο Πύλης. Έτσι για το Δήμο Πύλης έχουμε 7 δημοτικές ενότητες (εκλογικές περιφέρειες): Αιθίων, Γόμφων, Μυροφύλλου, Νεραΐδας, Πιαλείων, Πινδέων και Πύλης. Σε κάθε μία απ' αυτές εκλέγονται (υποχρεωτικά), με βάση τον πληθυσμό τους, ο παρακάτω αριθμός δημοτικών συμβούλων. Έτσι έχουμε:

Δημοτική Ενότητα	Πληθυσμός	Σύμβουλοι
Αιθίων	2.744	5
Γόμφων	5.154	8
Μυροφύλλου	736	1
Νεραΐδας	944	2
Πιαλείων	3.813	6
Πινδέων	2.136	4
Πύλης	4.492	7
	ΣΥΝΟΛΟ	33

3. Τα πρώην διαμερίσματα (κοινοτικά ή δημοτικά) μετονομάζονται σε **τοπικές κοινότητες** (εφόσον έχουν πληθυσμό έως και 2.000 κατοίκους) και σε **δημοτικές κοινότητες** (εφόσον έχουν πληθυσμό μεγαλύτερο από 2.000 κατοίκους).
4. Στη **Δημοτική Ενότητα Νεραΐδας** έχουμε 4 Τοπικές Κοινότητες: Αρματολικού (334 κάτοικοι), Κορυφής (165), Νεραΐδας (277), Παχτουρίου (168).
5. Σε δημοτικές κοινότητες με πληθυσμό έως 10.000 κατοίκους το συμβούλιο της δημοτικής κοινότητας αποτελείται από (5) μέλη.

6. Σε τοπικές κοινότητες με πληθυσμό έως (300) κατοίκους εκλέγεται ένας (1) εκπρόσωπος τοπικής κοινότητας. Σε τοπικές κοινότητες με πληθυσμό από (301) έως δύο χιλιάδες (2.000) κατοίκους, το συμβούλιο τοπικής κοινότητας αποτελείται από τρία (3) μέλη. Έτσι έχουμε για το **Αρματολικό τριμελές συμβούλιο τοπικής κοινότητας και για Κορυφή, Νεραΐδα, Παχτούρι από έναν εκπρόσωπο τοπικής κοινότητας**.

7. Στη δική μας εκλογική περιφέρεια (δημοτική Ενότητα Νεραΐδας, ως διεδρική) και για την εκλογή δημοτικών συμβούλων, ο εκλογέας μπορεί να ψηφίσει έναν μόνο υποψήφιο της εκλογικής περιφέρειας, στους καταλόγους της οποίας είναι γραμμένος και έναν μόνο υποψήφιο σε μία από τις άλλες εκλογικές περιφέρειες του δήμου Πύλης. Επίσης έναν μόνο υποψήφιο για την εκλογή συμβούλου ή εκπροσώπου τοπικής κοινότητας.

8. Να σημειωθεί πως η περιοχή μας υπάγεται στην περιφερειακή ενότητα (πρώην νομαρχιακή αυτοδιοίκηση) Τρικάλων, η οποία μαζί με τις περιφερειακές ενότητες Λάρισας, Μαγνησίας και Καρδίτσας υπάγονται στην Περιφέρεια Θεσσαλίας. Επικεφαλής της περιφέρειας είναι ο Περιφερειάρχης (που εδρεύει στη Λάρισα) συνεπικουρούμενος από τους 4 αντιπεριφερειάρχες (που εδρεύουν στις πρωτεύουσες των 4 νομών). Η περιφέρεια Θεσσαλίας εκλέγει 51 περιφερειακούς συμβούλους (οι 9 από τη δική μας περιφερειακή ενότητα Τρικάλων).

Έτσι για την εκλογή περιφερειακών συμβούλων στην περιφερειακή ενότητα Τρικάλων, ο εκλογέας μπορεί να ψηφίσει έως τρεις υποψηφίους.

Περιφερειάρχης και αντιπεριφερειάρχες δε χρειάζονται σταυρό προτίμησης.

 στεναχώρησα (ενώ δεν έπρεπε) με τα γραπτά μου κάποιους χωριανούς, όπως επίσης ζήτησιν συγγνώμη απ' τους ανθρώπους μας, που ασχολήθηκαν με τα κοινά, στις περιπτώσεις εκείνες που τυχόν τους αδίχησα με τις κριτικές μου. Να είναι βέβαιοι πως κίνητρό μου ήταν πάντα η ίδια επιθυμία: να γίνουν τα πράγματα στην Ορεινή μας Πατρίδα καλύτερα για όλους. Θέλω να πιστεύω πως εγώ και οι κατά καιρούς συνεργάτες μου, ακόμη και με τα λάθη μας, τις παραλείψεις μας, τις εμμονές μας, συμβάλαμε, κατ' ελάχιστο, σ' αυτό.

Υ.Γ.: Θα ήταν παράλειψη να μην κάνω αναφορά στα παιδιά του ατελιέ «Μυρίκη», τη Χριστίνα και τον Πάνο, που τόσα χρόνια, πέραν της συμβατικής τους υποχρέωσης, με βοήθησαν στη διαδικασία μετατροπής των ατάκτως ερριμμένων κειμένων σε ένα καλαίσθητο έντυπο, βάζοντας σ' αυτό και τη δική τους σφραγίδα. Κι ακόμα το συγχωριανό μας Νίκο Καρακώστα, ο οποίος, πέραν των παραπάνω, έβαλε επί σειρά ετών και την προσωπική του εργασία σε διάφορα πρακτικά ζητήματα διεκπεραίωσης του εντύπου.

Πολιτιστικές Εκδηλώσεις «ΝΕΡΑΪΔΑ 2010»

8 Αυγούστου, στην Πλατεία Νεραΐδας
Η θεατρική παράσταση «ΣΥΜΠΕΘΕΡΟΙ ΑΠ' ΤΑ ΤΙΡΑΝΑ»
 Από τη θεατρική ομάδα
 του Πολιτιστικού Συλλόγου Νεραϊδιωτών Τρικάλων

Εμφανώς ικανοποιημένοι έφυγαν οι 500 περίπου θεατές συγχωριανοί και συμπατριώτες μας απ' τα γύρω χωριά, που παρακολούθησαν στην κεντρική πλατεία του χωριού μας, τη θεατρική παράσταση που έδωσε η θεατρική ομάδα του Πολιτιστικού Συλλόγου Νεραϊδιωτών Τρικάλων. Η κωμωδία ηθών των Μιχάλη Ρέππα και Θανάση Παπαθανασίου «ΣΥΜΠΕΘΕΡΟΙ ΑΠ' ΤΑ ΤΙΡΑΝΑ» άρεσε κατά γενική ομολογία και «έβγαλε» πολύ γέλιο, ιδίως στα σημεία εκείνα που έγιναν κάποιες μικροπαρεμβάσεις με την αναφορά, χωρίς να αλλοιώνεται το περιεχόμενο του σεναρίου, σε δικά μας τοπωνύμια, πρόσωπα και πράγματα.

Η παράσταση αυτή ήταν το τέταρτο θεατρικό έργο που ανέβασε η θεατρική ομάδα (που σημειωτέο κάθε χρόνο ανανεώνεται με τη συμμετοχή και νέων προσώπων) στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεων του Συλλόγου, τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Ήταν η τρίτη κατά σειρά κωμωδία («Φωνάζει ο κλέφτης» - «Μπακαλόγατος»), μετά το βουκολικό δραματικό ειδύλλιο «Ο αγαπητικός της βοσκοπούλας» (που παίχτηκε την πρώτη χρονιά).

Η παράσταση αυτή (όπως και όσες προηγήθηκαν) είναι μοναδική, αφού δίνεται μόνο ένα βράδυ, ειδικά για τους συγχωριανούς μας και τους

συμπατριώτες μας των 6 χωριών της ΔΚ Νεραΐδας (φέτος είχαμε πολλούς θεατές και από πιο μακρινά χωριά).

Παρά τις δυσκολίες (δυστοκία στις πρόβες λόγω εργασιακών και οικογενειακών υποχρεώσεων), παρά την έλλειψη σε υλικοτεχνική υποδομή (τα σκηνικά, κοστούμια, είδη μεταμφίεσης κλπ, είναι αυτοσχεδιασμοί των μελών της θεατρικής ομάδας), παρά την έλλειψη σκηνοθετικής βοήθειας (ο ένας σκηνοθετεί τον άλλον!), παρά το γεγονός ότι η εγκατάσταση μικροφωνικής για τη μουσική και τους ήχους της παράστασης γίνεται κυριολεκτικά στο ακριβώς, παρά το ότι δε γίνε-

Ο κύριος Νίκος ... επί το έργο(ν)

ται καμία πρόβα στη σκηνή, αφού αυτή κατασκευάζεται και διαμορφώνεται στο πάρα πέντε, η θεατρική ομάδα (στο σύνολό της νεραϊδιώτες) καταφέρνει και δίνει κάθε φορά, αν μη τι άλλο, μια αξιοπρεπή παράσταση βασιζόμενη στο μεράκι και στην αγάπη των μελών της για το χωριό και τους χωριανούς. Και οι τελευταίοι ανταμείβουν αυτή την προσπάθεια με τη μαζική προσέλευσή τους και το ζεστό τους χειροκρότημα, πράγμα που σίγουρα ικανοποιεί τους συντελεστές της παράστασης και βέβαια τους δίνει κουράγιο και κίνητρο να δημιουργήσουν στο μέλλον κάτι ακόμα καλύτερο.

Νεολαία – Γερουσία

Πραγματοποιήθηκε κι εφέτος ο καθιερωμένος εδώ και 26 χρόνια ποδοσφαιρικός αγώνας ανάμεσα στη Γερουσία και τη Νεολαία της Νεραΐδας. Ο αγώνας αυτός που διοργανώνεται από τον Πολιτιστικό Σύλλογο Νεραϊδιωτών και που κατά παράδοση τελείται στις 25 Ιουλίου, φέτος, λόγω σφοδρής βροχόπτωσης, έγινε στις 29 Ιουλίου (μεσολάβησε το πανηγύρι).

...αναμένοντας την έναρξη της παράστασης

Ανάμεσα στους θεατές διακρίναμε και πολλούς εκπροσώπους φορέων. Ήταν εκεί ο βουλευτής Τρικάλων Χρήστος Μαγκούφης, ο Πρόεδρος της ΔΚ Νεραΐδας Ηλίας Καραγιώργος, ο νομαρχιακός σύμβουλος Τρικάλων Χρήστος Κουτσονάσιος, ο δημοτικός σύμβουλος Άρτας Παναγιώτης Καραγιώργος, οι κοινοτικοί σύμβουλοι Νεραΐδας Βασίλης Μαντέλλος και Κώστας Βλάχος, ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου «Κωστηλάτα» Γιάννης Παπαγιάννης, ο εκπρόσωπος του Λαογραφικού Ομίλου Ηλιούπολης «Ηλιδα» Κώστας Βασιλάρας, ο γνωστός σκηνοθέτης και σεναριογράφος συμπατριώτης μας Δημήτρης Κουτσιμπασιάκος κ.α.

Για να αναδειχτεί ο νικητής φτάσαμε για μια ακόμη φορά, στη διαδικασία των πέναλτι, όπου η ομάδα της Νεολαίας (πιο τυχερή) κέρδισε με 9-8 (κανονικός αγώνας 4-4).

Το κύπελλο που αθλοθέτησε ο Σύλλογος Νεραϊδιωτών, απένειμε στη νικήτρια ομάδα της Νεολαίας ο Πρόεδρος Βασίλης Αθανασιάδης.

Αντάμωμα στον Αη-Θόδωρο

Το αντάμωμα των χωριανών στον Αη-Θόδωρο, θρησκευτική και πανηγυρική εκδήλωση που καθιερώθηκε τα τελευταία χρόνια, έγινε κι εφέτος στις 31 Ιουλίου, στο χώρο αναψυχής στον αύλειο χώρο του Ξωκλήσιού. Εκεί, μετά τη λειτουργία και αρτοκλασία, οι χωριανοί που παραβρέθηκαν (λίγοι είναι αλήθεια, γιατί άραγε;) γεύτηκαν τα νοστιμότατα εδέσματα και τις κουλούρες, που ετοίμασαν οι γυναίκες (γηγενείς και νύφες) του χωριού και κουβέντιασαν για αρκετή ώρα για τα γενικά θέματα, αλλά και θέματα του χωριού και του Συλλόγου, πίνοντας το ποτό τους ή το αναψυκτικό τους, που προσέφερε ο Σύλλογος.

Το ΔΣ του θέλει να ευχαριστήσει και μέσα απ' τις στήλες του «Γ» τη Λίτσα Χίτα, που διευκόλυνε την όλη εκδήλωση με την προσφορά της σε πάγο,

τραπέζια, καρέκλες, όλες τις γυναίκες που εθελοντικά έφτιαξαν τα υπέροχα φαγητά και πίτες και τους Παπαποστόλη και Λευτέρη Καρακώστα (Πιλότο) που διέθεσαν τα αυτοκίνητά τους για τη μεταφορά των αναγκιών για την εκδήλωση πραγμάτων, αλλά και των χωριανών (όσοι δεν κατέβηκαν με τα πόδια).

Η κλήρωση της λαχειφόρου αγοράς

Η κλήρωση της λαχειφόρου αγοράς του Συλλόγου έγινε, ενώπιον πολλών χωριανών, στο Βακούφκο μαγαζί. Ο πρώτος λαχνός, που αντιστοιχούσε σε ένα ποδήλατο αξίας, «έπεσε» στον ιερέα Κωνσταντίνο Μαντέλλο (παπα-Κώστα). Τα «κλειδιά» παρέδωσε στον τυχερό η ταμίας του Συλλόγου Βάγια Καρακώστα.

Η θεατρική ομάδα ευχαριστεί

Ευχαριστούμε όλους όσοι δούλεψαν για τη φετινή θεατρική παράσταση. Τον Πρόεδρο και το Κ.Σ. της ΔΚ Νεραΐδας για την ηθική και οικονομική στήριξη. Τον Πρόεδρο του Συλλόγου Βασίλη Αθανασιάδη που είναι (και ήταν πάντα) κοντά μας και μας βοηθά σε ό,τι χρειαζόμαστε. Το Νίκο Τζότζολη, σύζυγο της χωριανής μας Χρυσάνθης Ντίνου, ο οποίος έφτιαξε αφιλοκερδώς (για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά) την εξέδρα. Τη Χρύσα Αθανασιάδη για την πολύτιμη βοήθειά της στη σωστή ροή των θεατρικών διαλόγων.

Ευχαριστούμε όλους τους χωριανούς μας που μας αντάμειψαν με το χειροκρότημά τους και τα καλά τους λόγια και όλους τους συμπατριώτες μας που μας τίμησαν με την παρουσία τους.

Τα μέλη της (φετινής) θεατρικής ομάδας
 ΖΑΧΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ, ΖΑΧΟΣ ΦΩΤΗΣ, ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ ΒΑΓΙΑ,
 ΜΑΝΤΕΛΛΟΣ ΘΩΜΑΣ, ΜΑΝΤΕΛΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ,
 ΝΤΙΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΒΙΚΥ,
 ΠΑΦΙΛΗ ΜΕΡΟΠΗ, ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ ΗΛΙΑΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΡΑΪΔΙΩΤΩΝ ΤΡΙΚΑΛΩΝ "Η ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ"

Αγαπητοί συντοπίτες,

Λένε πως η ιδιαίτερη πατρίδα μας είναι για όλους μας κάτι ιδιαίτερα τρυφερό κι αγαπημένο, το καταφύγιό μας στις δύσκολες στιγμές της ζωής, ο πολλαπλασιαστής της χαράς στις ευτυχισμένες. Είναι δύσκολο να βρεις άνθρωπο που να μην αισθάνεται συγκίνηση όταν ξενιτεμένος για χρόνια ξαναγυρίζει στα παλιά του λημέρια, στη γειτονιά που γεννήθηκε και μεγάλωσε, στις γλυκές αναμνήσεις της παιδικής ηλικίας και της νιότης του.

Λένε ακόμα ότι στις απομακρυσμένες κοινωνίες, τις κοινωνίες που έμαθαν να επιβιώνουν κάτω από αντίξοες συνθήκες, οι άνθρωποι νοιώθουν περισσότερο δεμένοι με τον τόπο τους και με τους ανθρώπους που τους συντρόφευαν στις δυσκολίες. Ορισμένοι νοιώθουν αληθινή λατρεία για την ιδιαίτερη πατρίδα τους κι αυτό σχετίζεται με τη γοητεία που ασκεί σε όλους μας ο γενέθλιος τόπος, όπως την προσλαμβάνουμε επηρεασμένοι από τα βαθιά ανθρώπινα αισθήματα που έχουν αναπτυχθεί από την παιδική, κυρίως, ηλικία μας γι' αυτόν. Εμείς ανήκουμε σ' αυτή την κατηγορία ανθρώπων. Λατρεύουμε τη Νεραΐδα!

Καθένας από μας, ωστόσο, έχει διαφορετικούς τρόπους να καταδείξει την αγάπη του για τη Νεραΐδα. Πολλοί τη νοιώθουν βαθιά μέσα τους, αλλά δεν το εκδηλώνουν. Άλλοι τη διαλαλούν όπου σταθούν κι όπου βρεθούν. Μια άλλη, ωστόσο, κατηγορία συμπολιτών μας την αποδεικνύουν εμπράκτως και χωρίς πολλές τυμπανοκρουσίες. Αφιερώνουν το χρόνο τους, τη σωματική και τη νοητική τους δύναμη στην υπηρεσία δράσεων που στηρίζουν την υπόθεση της ιδιαίτερης πατρίδας μας. Ένας απ' τους τελευταίους, είναι κι ο Χρ. Μαντέλλος.

Ο αγαπητός Χρήστος έχει λειτουργήσει για περισσότερα από είκοσι χρόνια ως η πνευματική συνείδηση του χωριού μας. Εκδότης (αλλά και συ-

νάκτης, επιμελητής της ύλης, με φροντίδα μέχρι και την ταχυδρόμηση) του περιοδικού «Ο Γλαβάς της Νεραΐδας», που κρατά ζωντανές της μνήμες του χωριού μας και ενημερώνει τους απανταχού Νεραϊδιώτες. Υμνητής της φύσης και των ανθρώπων του χωριού μας. Υποκινητής και ενισχυτής των συνεργατών του περιοδικού. Πάντα πρόθυμος να ανταποκριθεί σε θέματα και ζητήματα του συλλόγου και του χωριού γενικότερα. Σεμνός και αθόρυβος με γνώμονα πάντα το συμφέρον της Νεραΐδας, μακριά από εγωισμούς, προσωπικούς διαχωρισμούς και χειροκροτήματα.

Τον άνθρωπο αυτόν που τόσα έχει προσφέρει στο χωριό μας και στους ανθρώπους του, θέλει το Δ.Σ. να τιμήσει. Και επειδή είναι σεμνός διαλέξαμε να τον τιμήσουμε σεμνά. Με ένα βαθύ, ανθρώπινο και ειλικρινές ευχαριστώ! Είμαστε σίγουροι ότι αυτό το απλό ευχαριστώ του αρκεί. Γιατί ό,τι έχει προσφέρει δεν το έκανε με την επιδίωξη της ανταπόδοσης, αλλά από βαθιά αίσθηση καθήκοντος απέναντι στην αγαπημένη του και αγαπημένη μας Νεραΐδα. Για μας θα παραμένει πάντα ένας πνευματικός εργάτης, ένας σεμνός Νεραϊδιώτης, ένα παράδειγμα προς μίμηση για τους νεότερους, με δυο λόγια ένα υπόδειγμα συντοπίτη. Ελπίζουμε νέοι άνθρωποι, Νεραϊδιώτες, να αναλάβουν να συνεχίσουν το έργο του, για να συνεχιστεί έτσι και η έκδοση του πολύτιμου αυτού εργαλείου επικοινωνίας και πολιτισμού της ιδιαίτερης πατρίδας μας.

Ο πρόεδρος και το Διοικ. συμβούλιο του Συλλόγου Νεραϊδιωτών τον ευχαριστούμε και του ευχόμαστε να είναι υγιής για να μπορούμε να του ζητούμε τη γνώμη και να εκμεταλλευόμαστε τις συμβουλές του.

Το διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου

Γενική συνέλευση

Η ετήσια τακτική γενική συνέλευση του συλλόγου και οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου θα πραγματοποιηθεί το τελευταίο δεκαήμερο του Νοεμβρίου. Να είμαστε όλοι εκεί.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

26 Ιουλίου Το πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής

Δύο όψεις είχε και φέτος η κορυφαία εκδήλωση του χωριού μας, το διήμερο παραδοσιακό πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής, που γίνεται κάθε χρόνο στις 26 και 27 Ιουλίου.

Την πρώτη μέρα, ανήμερα της γιορτής της Αγίας Παρασκευής το κλίμα ήταν υποτονικό, λόγω μικρής προσέλευσης χωριανών, αλλά και της βροχής που προηγήθηκε. Όμως τη δεύτερη μέρα, 27 Ιουλίου, τα πράγματα ήταν εντελώς διαφορετικά, αφού η προσέλευση πανηγυριστών ήταν σημαντικά αυξημένη. Φαίνεται πως τα «Κάγκελα» (ή «καγκέλια» ή «καγκελάρι» σε άλλα μέρη) που αποτελούν την κορύφωση των πανηγυριών σε όλα τα χωριά των Τζουμέρκων, είναι πόλος έλξης και των νεραϊδιωτών και των συμπατριωτών μας απ' τα γύρω χωριά, αλλά και των επισκεπτών-φίλων της Νεραϊδας που έρχονται από μακριά.

Η παρουσία νέων ανθρώπων στα «Κάγκελα» ήταν και τούτη τη χρονιά εμφανής. Ήταν πράγ-

ματι ωραίο και άκρως αισιόδοξο να βλέπεις τους νεολαίους να χορεύουν το λιτό, αργό και λεβέντικο παραδοσιακό αυτό χορό στα «βήματα» των πατεράδων, των παππούδων και των προπάππων τους.

Να βλέπεις ανθρώπους όλων των ηλικιών αρχικά σε ένα κυκλικό σχηματισμό που κάλυπτε όλη την περιμέτρο της πλατείας και στη συνέχεια - στην προτροπή των τριών νεραϊδιωτών τραγουδιστάδων «Συ που σέρνεις το χορό κάνε διπλοκάγκελο» -, να σχηματίζουν και δεύτερο και τρίτο (μικρότερους) κύκλο, ώσπου να ακουστεί η «διάτα» του τραγουδιστή «είπ' ο Πρόεδρος παιδιά για να πάψουν τα βιολιά» και να πάρει τέλος το χορευτικό αυτό δρώμενο, που σηματοδοτεί και τη λήξη του πανηγυριού.

Το γλέντι βέβαια δεν τελείωσε εκεί, αλλά συνεχίστηκε όλο το βράδυ στο Βακούφκο μαγαζί.

Προβολή Βίντεο και Φωτογραφίας

Στις 7 Αυγούστου το βράδυ, στο μαγαζί του Βλαχογιάννη έγινε μια ενδιαφέρουσα προβολή βίντεο και φωτογραφίας, με πρωτοβουλία του συγχωριανού μας Κώστα Χρηστάκη.

Κατά τη διάρκεια της παρουσίασης αυτής «ξεπήδησαν» στο πανί (απ' το πλοίοιο υλικό που διαθέτει ο Κώστας για το χωριό, την ιστορία και τους ανθρώπους του), μνήμες του μακρινού και πρόσφατου παρελθόντος στη θέαση συγχωριανών μας (πολλοί απ' τους οποίους έχουν φύγει απ' τη ζωή) οι οποίοι επιδίδονταν σε οικιακές ή αγροτικές ασχολίες.

Τέτοιες εκδηλώσεις χρήζουν ιδιαίτερης αναφοράς αφού πάντα κινούν το ενδιαφέρον και προκαλούν ιδιαίτερη συγκίνηση στους χωριανούς. Χρήσιμη, αξιόλογη και βέβαια επαινετή η προσπάθεια του συγχωριανού μας.

Μουσικό γεγονός για την περιοχή μας Βραδιά με την Αναστ. Μουστάτσου στη Νεράιδα

Μουσικό γεγονός για τα χωριά μας αποτέλεσε η εμφάνιση, για μια βραδιά στη Νεράιδα, στις 8 Αυγούστου, της γνωστής ερμηνεύτριας του έντεχνου και λαϊκού τραγουδιού Αναστασίας Μου-

στάτσου. Στον ξενώνα του «Λευτέρης και της Λουκίας», δίπλα στην πισίνα, με απαλό φωτισμό και τη νύχτα στο βάθος να παίζει το δικό της παιχνίδι, κύλησε μια ειδυλλιακή βραδιά, που άφησε άριστες εντυπώσεις στους παραβρεθέντες νεραϊδιώτες και συμπατριώτες των γύρω χωριών.

Η Αναστασία που έδωσε τον καλύτερό της εαυτό, επί δώρο χωρίς σταματημό, μάγεψε το ακροατήριο με τη γλυκιά και γεμάτη λυρισμό φωνή της. Μια φωνή που βουτούσε στα σκοτεινά πέπλα μιας όμορφης νύχτας και χανόταν αργόσυρτα, πέρα μακριά, αντίκρου στην Αρέντα...

Μπράβο στους ιδιοκτήτες του ξενώνα για την πρωτοβουλία τους αυτή. Μας χάρισαν μια εξαιρετική μουσική βραδιά. Ελπίζουμε να έχει την ανάλογη συνέχεια.

Στο Βακούφκο μαγαζί Λαϊκή Βραδιά

Ποιος είπε ότι οι μέρες διασκέδασης των νεραϊδιωτών θα είχαν σταματημό... Οι υπεύθυνοι του καταστήματος του Βακούφκου, διαβλέποντας τις ... διαθέσεις των χωριανών έφεραν λαϊκή ορχήστρα και έτσι στις 12 Αυγούστου έγινε ένα τρικώβερτο γλέντι που το ευχαριστήθηκαν όλοι. Μέχρι το πρωί έδιναν κι έπαιρναν οι ζεμπεκιές και

οι παραγγελιές με τις σαμπάνιες και τα κεράσματα, που έδωσαν έναν διαφορετικό τόνο στη βραδιά.

Α, ρε Νεράιδα, πόσο ζωντανό χωριό είσαι... Δε σε τρομάζει ούτε η κρίση, ούτε το ΔΝΤ, ούτε ο Καλλικράτης...

Το γεφυράκι στο ΓΛΑΒΑ

Είχα ακούσει για το ξύλινο γεφυράκι που έγινε με δαπάνη της κοινότητας στο Γλαβά όχι και τόσο καλές κριτικές. Εγώ το είδα διαφορετικά. Ίσως επειδή βλέπω σ' αυτά τα πράγματα το ποτήρι μισογεμάτο κι όχι μισοάδειο. Αν εξαιρέσει κανείς μια σχετική δυσκολία στην πρόσβαση, το

ξύλινο αυτό πέρασμα προς το Αλωνάκι, μέσα απ' τα θεόρατα πλατάνια και πάνω απ' τα νερά του ΓΛΑΒΑ, είναι πανέμορφο και μακάρι να το συντηρήσουμε και να μην εγκαταλειφθεί στην τύχη του, όπως και άλλα μικροέργα στο χωριό. Βέβαια καλό θα ήταν να συμπληρωθεί με δυο-τρια σκαλάκια ακόμα και να διαμορφωθεί μια ασφαλή πρόσβαση, μην έχουμε και κανένα ατύχημα... Είπαμε να κάνουμε μια μικρή βόλτα ...

Η τηλεόραση ART tv στη Νεράιδα

Το Σάββατο 11 Δεκεμβρίου η τηλεόραση ART tv, θα βρίσκεται στη Νεράιδα για ένα μουσικό οδοιπορικό. Το τηλεοπτικό κανάλι δυτικής Ελλάδας θα τραβήξει πλάνα από το χωριό, θα πάρει συνεντεύξεις από τους χειμωνιάτες, και στη συνέχεια στο βακούφκο μαγαζί, θα στηθεί γλέντι με παραδοσιακή ζυγιά. Είναι μια πρωτοβουλία του «Λ.Ο. Τα Τζουμέρκα».

X.M.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΕΣ...

Πυρετωδώς κινήθηκαν μέχρι και την τελευταία μέρα της προθεσμίας για να βρουν υποψήφιους σε όσο το δυνατό περισσότερες τοπικές ενότητες οι υποψήφιοι Δήμαρχοι, προκειμένου να έχουν ευρεία εκπροσώπηση στα ψηφοδέλτιά τους και επομένως προσδοκία περισσότερων ψήφων.

Στο δικό μας «καλλικράτειο» Δήμος Πύλης, έχουν κατατεθεί οι παρακάτω συνδυασμοί με επικεφαλής τους εξής υποψ. Δημάρχους:

«**Κίνημα Υπεράσπισης Μεσοχώρας-Αχελώου**»(Κ.Υ.Μ.Α), με υποψήφιο Δήμαρχο τον **Θαν. Καλατζή**
 «**Λαϊκή Συσπείρωση**», με υποψ. Δήμαρχο τον **Δημήτρη Αρμάγο**,
 «**Ξεκίνημα Δημιουργίας**», με υποψ. Δήμαρχο τον **Κώστα Κουφογάζο**,
 «**Πρώτα ο άνθρωπος**», με υποψ. Δήμαρχο τον **Κώστα Μαράβα** και
 «**Πύλη στο Μέλλον**», με υποψ. Δήμαρχο τον **Απόστολο Παντέρα**

Στην τοπική Ενότητα Νεραΐδας (π. Δ.Κ. Νεραΐδας), σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχουμε, συμπεριλήφθηκαν στις λίστες των προαναφερομένων συνδυασμών, οι παρακάτω συμπατριώτες μας:

1. Με το συνδυασμό «**Ξεκίνημα Δημιουργίας**»:

Ο συγχωριανός μας Κυριάκος Βλαχογιάννης, Ελεύθερος Επαγγελματίας (τοπική κοινότητα Νεραΐδας).

Ο Πέτρος Τεντολούρης, Αντιπρόεδρος Δ.Κ. Νεραΐδας, Ιδιωτ. Υπάλληλος

Ο Χρήστος Κοντογιάννης, Κοιν. Σύμβ. Δ.Κ. Νεραΐδας, Ελεύθερος Επαγγελματίας

Ο Κων/νος Τσέλιος, Συνταξιούχος Αστυνομικός,

Ο Χαρίλαος Χονδρός.

2. Με το συνδυασμό «**Πρώτα ο άνθρωπος**»:

Οι συγχωριανοί μας Βασίλης Μαντέλλος, Εκπαιδευτικός, Κοιν. Σύμβ. Δ.Κ. Νεραΐδας (Υποψ. Δημ. Σύμβουλος) και

Καρακώστας Χρήστος Κτηνοτρόφος (τοπική κοινότητα Νεραΐδας).

Ο Πέτρος Καινούριος, Ελεύθερος Επαγγελματίας (Υποψ. Δημ. Σύμβουλος)

Ο Ελευθέριος Χονδρός, Εκπαιδευτικός (τοπική κοινότητα Κορυφής)

Ο Κων/νος Γεροχρήστος, Συνταξιούχος (τοπική κοινότητα Παχτουρίου).

3. Με το συνδυασμό «**Πύλη στο Μέλλον**»:

Ο Κώστας Βλάχος, Συνταξιούχος ΟΤΕ, Κοιν. Σύμβ. Δ.Κ. Νεραΐδας (Υποψ. Δημ. Σύμβουλος).

Ο Γιώργος Μπουργάνης (τοπική κοινότητα Κορυφής) και

ο συγχωριανός μας Δημήτρης Γ. Αθανασιάδης (τοπική κοινότητα Νεραΐδας)

4. Με το συνδυασμό «**Κ.Υ.Μ.Α.**»:

Ο συγχωριανός μας Νίκος Ελ. Καρακώστας, (Υποψ. Δημ. Σύμβουλος)

Η Ευαγγελία Β. Μάστορα (Υποψ. Δημ. Σύμβουλος)

Ο Ευάγγελος Κ. Μάστορας (Τοπική Κοινότητα Αρματωλικού).

Ακόμα κατέρχονται ως υποψήφιοι δημοτικοί σύμβουλοι σε άλλους δήμους, οι συγχωριανοί μας: Λάμπρος Ζάχος, πρώην αντιπρόεδρος της ΔΚ Νεραΐδας, στο Δήμο Παλλήνης Αττικής, με το συνδυασμό «**Μια πόλη για όλους**» και υποψήφιο Δήμαρχο το Θανάση Ζούτσο.

Βασίλης Χαρ. Μαντέλλος, στο Δήμο Τρικκαίων, με το συνδυασμό «**ΤΡΙΚΑΛΑ – Πόλη Αναφοράς**» και υποψήφιο τον και σημερινό Δήμαρχο Ταμήλο

Ακόμα υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος στο Δήμο Τρικκαίων είναι και ο πρόεδρος της Κοινότητάς μας (Δ.Κ. Νεραΐδας) Ηλίας Καραγεώργος, με το συνδυασμό «**ΤΡΙΚΑΛΑ Συμπολιτεία**» και υποψήφιο δήμαρχο το Χρήστο Λάππα.

ΤΩ ΚΛΙΡΩ ΕΚΕΙΝΩ... ΤΩ ΚΛΙΡΩ ΕΚΕΙΝΩ... ΤΩ ΚΛΙΡΩ ΕΚΕΙΝΩ... ΤΩ ΚΛΙΡΩ ΕΚΕΙΝΩ...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ
 ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΝΕΡΑΪΔΑΣ
 ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ.

Προς
 Τον κ. Νομάρχη Τρικάλων
 Εις Τρίκαλα

Εις εκτέλεσιν της υπ' αριθ. 2637/εγκ.131/1-8-1970 υμετέρας διαταγής «περί προτάσεων υπ' εκάστου δήμου και κοινότητος τριών (3) βασικών και επιτακτικών έργων προς εκτέλεσιν» λαμβάνομεν την τιμήν να προτείνομεν υμίν τα κάτωθι τρία (3) έργα άτινα τυγχάνουσι τα πλέον αναγκαία προς εκτέλεσιν και δια τα οποία δεν υπάρχει συνταχθεί σχετική μελέτη:

- 1) Κατασκευή τοίχου έμπροσθεν του κοινοτικού γραφείου, προς ισοπέδωσι της υπερβολικά κεκλιμένης αυλής αυτού και της όπισθεν αυτού εκσκαφής και μετακινήσεως των μπάζων και της εν συνεχεία κατασκευής τοίχου προς συγκράτησιν του όπισθεν αυτού επικλινούς εδάφους.
 Το έργον τούτο καθίσταται αναγκαίον, δεδομένου ότι καίτοι το κτίριον του γραφείου εγένετο κατά το έτος 1969 εν τούτοις, λόγω της υπερβολικής υγρασίας που συνεπεία των προσχώσεων έχει εις το εσωτερικόν αυτού, καθίσταται αδύνατος η χρησιμοποίησίς του δι' όν σκοπόν εγένετο, και ως εκ τούτου το γραφείον στεγάζεται ως και πρότερον εις ιδιωτικήν οικίαν.
 Η δαπάνη δια την εκτέλεσιν των εργασιών αυτών κατ' εκτίμησιν εμπειροτεχνών ανέρχεται περίπου εις δραχμάς 40.000.
- 2) Έτερον έργον υψίστης σπουδαιότητος είναι η κατασκευή εις τας υπορείας του χωρίου Νεραΐδας και εις την κοίτην του χειμάρρου «Γρεβενίτη» φράγματος προς συγκράτησιν της άμμου και των λίθων, που λόγω των πλημμυρών λόγω του επικλινούς εδάφους κατέρχονται, ίνα ανυψουμένη η στάθμη της κοίτης, θέλει τα μέγιστα ωφελήση εις την περαιτέρω διαρροή, συνεπεία της επικλινότητος των χωμάτων του χωρίου Νεραΐδας προς την ήδη βαθείαν κοίτην του χειμάρρου τούτου. Δια το έργον τούτο ενδεχομένως να υπάρχει σχετική μελέτη της Δασικής υπηρεσίας Τρικάλων καθόσον κατ' επανάληψιν το έχωμεν προτείνει και ως προφορικώς μας εβεβαιώθη η υπηρεσία αύτη διενήργησε την σχετικήν έρευναν. Πάντως το έργον τούτο τυγχάνει επειγόν το δε ποσόν τυγχάνει της τάξεως των 100.000 δραχμών και άνω.
- 3) Έτερον έργον το οποίον τυγχάνει απαραίτητον είναι η ανακατασκευή του συνεπεία των σεισμών της 1-5-1967 του τοίχου αντιστηρίξεως των κοινοτικών αφοδευτηρίων Νεραΐδας, καθόσον υπάρχει άμεσος κίνδυνος να καταστραφούν εντελώς ταύτα και τα περιττώματα να ξεχυθούν εις το χωρίον με ανυπολογίστους συνεπείας εις την δημόσιαν υγείαν.
 Για το έργο τούτο δεν υφίσταται σχετική μελέτη, αλλά κατ' εκτίμησιν διαφόρων εμπειροτεχνών θα απαιτηθώσι περίπου 20.000 δραχμαί.

Το Κοινοτικόν Συμβούλιον Νεραΐδας

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας

Τα μέλη

Αυτός που γυρνά στον τόπο του

Του Ορέστη Μαντέλλου

---

*Ο καθένας που γυρνά στον τόπο του δεν είναι νικητής.
Αλλά κανένας δεν είναι νικητής, σαν δεν γυρνά στον τόπο του.*
Μπ. Μπρεχτ

Εχοντας στο μυαλό μου σχετικές διηγήσεις αλλά προπάντων ολοζώντανες κι απόλυτα καθαρές αναμνήσεις παιδικών μου εξερευνήσεων σ' αυτά, μπορώ να πω -αν κι εσείς το γνωρίζετε καλλίτερα από μένα- πως υπήρξε κάποτε μια εποχή που από τα δάση των χωριών ακούγονταν ψίθυροι. Φωνές δηλαδή εξαιρετικά χαμηλών εντάσεων που δεν ζητούσαν επίμονα ν' ακουστούν αλλά περιέμεναν υπομονετικά να τις ακούσεις. Οι ψίθυροι νομίζω μεταφέρουν ταυτόχρονα ένα κάλεσμα, αλλά κι έναν αποχαιρετισμό. Το ιδιαίτερο ηχόχρωμά τους προκύπτει από μια διαρκή αμφιταλάντευση ανάμεσα στην παραίτηση και στην επιθυμία. Αρμόζουν στους πενθούντες, στα Πνεύματα και στα Μυστικά, στους τρελούς και στα Αινίγματα. Ενώ πως οι ψίθυροι εκφράζουν μια αγωνία για κατανόηση, αλλά είναι ταυτόχρονα και το τραγούδι που συνοδεύει γλυκά έναν αναπόφευκτο αποχωρισμό. Γι' αυτό ίσως κι οι ερωτικές υποσχέσεις δίνονται συνήθως ψιθυριστά.

Λοιπόν αυτό που θα δοκιμάσω να πω μοιάζει με μια τέτοια ακριβώς ιστορία. Υποσχέσεων που ξεχάστηκαν ή ανασύρθηκαν στη μνήμη αργά, αλλά κι ενός αποχαιρετισμού που κρατάει χρόνια. Αποτυπώνεται εδώ, στη βάση κάποιων συγκεχυμένων αναμνήσεων αλλά και γνώσεων που αποκτήθηκαν εκ των υστέρων, πάνω απ' όλα μια αίσθηση. Κι αν υπάρχει κάποιος μελοδραματικός τόνος είναι απλά το ύφος εκείνο που θα ταίριαζε κατά τη γνώμη μου στην εξιστόρηση, έστω και σχηματική, μιας χαμένης ευκαιρίας. Γνωρίζοντας πως δεν είμαι ο πλέον αρμόδιος γι' αυτό, θα ζητήσω κι εγώ ωστόσο από τη μεριά μου τελικά μian ακόμη παράταση.

Τολμώ να πω πως δεν ήταν η παιδική ηλικία

αυτή η πατρίδα που νοστάλησαν οι «ορεινοί» των πόλεων, ή τουλάχιστον δεν ήταν μόνο αυτή. Ακόμη κι ως μια απροσδιόριστη -αλλά και κάπως αμήχανη είναι η αλήθεια- κατάφαση στην παράδοση, η επιστροφή στα χωριά αναφέρεται μάλλον στη νοσταλγία ενός κόσμου που χάθηκε ανεπιστρεπτή από το προσκήνιο. Ξαφνικά και με μια πρωτοφανή βία. Σαν το όραμα μιας ευμερίας, τόσο απροκάλυπτα υλικής, να προβλήθηκε έξαφνα απ' το μέλλον κι οι πάντες να επιδόθηκαν μ' όλο και μεγαλύτερη ένταση, μ' όλο κι αυξανόμενη ταχύτητα σ' ένα αχαλίνωτο κυνήγι εικόνων επιτυχίας και αντικειμένων που υπόσχονταν την ευτυχία. Γνωστά αυτά βέβαια. Απλά έχω την εντύπωση ότι μετά από μια σύντομη περίοδο γενικευμένης ευφορίας, υπήρξαν κάποιοι που υποψιάστηκαν το εφιαλτικό ενδεχόμενο να εγκλωβισθούν οριστικά μέσα σ' ένα γιγαντιαίο πολυκατάστημα. Το πλέον εξοργιστικό είναι πως στην κολοσσιαία πινακίδα της εισόδου έγραφε πως ό, τι χρειάζεται κανείς βρίσκεται εκεί μέσα. Φαντάζομαι πως έφτανε ένα απλό κοίταγμα προς τα πίσω (σ' ένα παρελθόν όχι και τόσο μακρινό) για να καταλάβει κι ο πιο ενθουσιώδης καταναλωτής, πως κάτι χάθηκε ανάμεσα στις πανομοιότυπες συσκευασίες για δημητριακά κι ήταν ίσως αυτό ακριβώς, που τελικά ο ίδιος χρειαζόταν πάνω απ' όλα. Ενώ δηλαδή πως ίσως η Φύση να μη «χωρούσε ολόκληρη» σ' ένα κεσεδάκι γιαουρτιού με φρούτα όπως τον διαβεβαίωσαν μερικοί διαφημιστές.

Λέω λοιπόν πως κάποιοι επέστρεψαν, όχι για να μείνουν -αυτό άλλωστε θα ήταν αδύνατο- αλλά για να ξεποστάσουν. Πως όταν άρχισε να διαμορφώνεται το σύγχρονο σκηνικό έμοιαζε να λείπει κάτι. Υπήρχε κάτι εκεί πίσω που 'μεινε αδι-

Ορεινή της Πατρίδα; Γνώμη μου είναι πως το χωριό, επέστρεψε, ως εξιδανικευμένο σύμβολο εκείνου που χάθηκε. Τελικά μιλάμε για το θάνατο των χωριών ή εκείνου που υπήρξε ο πυρήνας της σημασίας τους ή αν θέλετε η ουσία του Μύθου τους; Για το θάνατο δηλαδή της κοινοτικής νοοτροπίας, της ουσίας της Κοινότητας, μιας περιοχής όπου η αλληλεγγύη, η συλλογικότητα, το αυθεντικό και προπάντων η ζωτική και βαθιά σχέση

καίωτο. Αν «τα νερά του ποταμού σου 'χουν δείξει τον δρόμο που ακολουθεί ο κόσμος», δύσκολα μπορεί να σε πείσει για το αντίθετο ένα διαφημιστικό αναψυκτικού.

Οπότε έστω κι ασυνείδητα, η γενιά που βρέθηκε ακριβώς στο χείλος αυτής της αμφιταλάντευσης εντόπισε το έλλειμμα. Κι επέστρεψε στο χωριό, «στην ορεινή πατρίδα», «στον τόπο της», επιφυλάσσοντάς του θερμές προσφωνήσεις, ζητώντας απ' αυτόν ακόμη μια ευκαιρία να της αποκαλύψει το Μυστικό του. Αναβιώσεις εθίμων, λαογραφικοί σύλλογοι, τα πατρικά σπίτια ξαναχτίζονται, τα πανηγύρια ζωντανεύουν ξανά, το ενδιαφέρον για την παράδοση των χωριών, για την περιπέτεια αυτών και των ανθρώπων τους είναι έντονο κι η αγωνία για το παρόν και το μέλλον τους ειλικρινής το δίχως άλλο. Κι είναι χαρακτηριστικό ότι η «ορεινή» καταγωγή επιλέγεται σαν βασικό στοιχείο της ταυτότητας αυτής της γενιάς, μιας ταυτότητας που κλήθηκε να χειριστεί διχασμούς πολύ πιο βαθείς και ύπουλους από κείνους των πολιτικών φρονημάτων ή των μουσικών προτιμήσεων. Υπήρξε δηλαδή κάποιον κομμάτι μέσα της που ένοιωσε πως χρωστάει στον Τόπο, μα περισσότερο χρωστούσε θα έλεγα στον εαυτό του.

Τι ήταν τελικά αυτό που έψαξε με τόση ένταση η γενιά των «ξενιτεμένων» των πόλεων κάπου εκεί στα μέσα της δεκαετίας του '80 πίσω στην

των ανθρώπων με τους γύρω τους και με τη Φύση, αναδείχθηκαν σε αξίες μέσα από την χιλιόχρονη εμπειρία της συμβίωσης και τις αφηγήσεις της. Μιας περιοχής που καλύφθηκε από σκοτάδι τη στιγμή περίπου που τα πρώτα WATT φώτισαν με ανελέητη σκληρότητα τις πλατείες των χωριών.

Το παιχνίδι έχει πλέον κριθεί. Η «σωτηρία» των χωριών, όπως και του οτιδήποτε υπήρξε κάποτε αληθινό, περνάει μέσα από την «αξιοποίηση», μέσα από την αναγόρευσή του δηλαδή σε αντικείμενο προς χρήση. Η ιερότητα άλλωστε έχει να κάνει με το συναισθηματικό ισοδύναμο, μέγεθος που απέχει πολύ απ' το να χαρακτηριστεί μετρήσιμο κι είναι γνωστό πως η εποχή είναι αλλεργική σε τέτοιες «νεφελώδεις» έννοιες. Η ιερότητα είναι εδώ και καιρό εκτός παιχνιδιού. Είναι περισσότερο απλό τελικά η σωτηρία να αποδίδεται με τη μορφή μιας εξίσωσης σε προϋπολογισμό για την κατασκευή χιονοδρομικού κέντρου. Τι είδους σωτηρία είναι αυτή όμως;

Έχω την αίσθηση πως θα μπορούσαμε ν' ακούσουμε ακόμη τις ψιθυριστές φωνές, για τις οποίες μίλησα στην αρχή, αν το σήμα της κινητής τηλεφωνίας δεν σάρωνε τις χαμηλές συχνότητες. Τώρα μπορώ μόνο να υποθέσω πως αυτές, αν μη τι άλλο, θα μιλούσανε για υποσχέσεις, για κείνο «το τάξιμο που δεν έστερξες ποτέ σου». Ακούγεται σαν παράπονο...

ΘΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ!!!

Η μητέρα του είχε μόνο ένα μάτι. Ντρεπόταν γι' αυτήν κι ώρες - ώρες τη μιλούσε.

Η δουλειά της ήταν μαγειρίσσα στη φοιτητική λέσχη. Μαγείρευε για τους φοιτητές και τους καθηγητές για να βγάζει τα έξοδά τους. Δεν ήθελε να του μιλάει για να μη μαθαίνουν ότι είναι παιδί μιας μητέρας με ένα μάτι. Οι φοιτήτριες έφευγαν γρήγορα, όποτε την έβλεπαν να βγαίνει για λίγο από την κουζίνα κι έλεγαν πως δεν άντεχαν το θέαμα και πως τους προκαλούσε μια ανυπόφορη ανατριχίλα.

Μα από μικρός είχε πρόβλημα με την εικόνα της μητέρας του. Μια μέρα, όταν ακόμη πήγαινε στο δημοτικό, πέρασε η μητέρα του στο διάλειμμα να του πει ένα γεια. Ένωσε πολύ στεναχωρημένος. «Πώς μπόρεσε να του το κάνει αυτό;», αναρωτιόταν. Την αγνόησε, της έριξε μόνο ένα μισητό βλέμμα κι έτρεμε. Την επόμενη μέρα ένας από τους συμμαθητές του φώναξε: «Εεε, η μητέρα σου έχει μόνο ένα μάτι!». Ήθελε να πεθάνει. Ήθελε να εξαφανιστεί. Όταν γύρισε σπίτι, της είπε: «Αν είναι όλοι να γελάνε μαζί μου εξαιτίας σου, τότε καλύτερα να πεθάνεις!». Αυτή δεν του απάντησε.

«Δε μ' ένοιωζε τι είπα ή τι αισθάνθηκε, γιατί ήμουν πολύ νευρισμένος», έλεγε αργότερα σ' ένα φίλο του. «Ήθελα να φύγω από εκείνο το σπίτι και να μην έχω καμία σχέση μαζί της. Έτσι διάβασα πάρα πολύ σκληρά με σκοπό να φύγω μια μέρα μακριά για σπουδές. Και τα κατάφερα, μα ήλθε κι έπιασε αυτή τη δουλειά στη λέσχη για να με βοηθάει. Δεν μπορούσε να πάει κάπου αλλού;».

Αργότερα παντρεύτηκε. Αγόρασε ένα δικό του σπίτι. Έκανε δικά του παιδιά κι ήταν ευχαριστημένος με τη ζωή του, τα παιδιά του, τη γυναίκα του και τη δουλειά του!

Μια μέρα, μετά από χρόνια απουσίας, όπως ο ίδιος της ζήτησε να είναι μακριά, η μητέρα του πήγε να τον επισκεφτεί. Δεν είχε δει ποτέ από κοντά τα εγγόνια της. Μόλις εμφανίστηκε στην πόρτα, τα παιδιά του άρχισαν να γελάνε. Θύμω-

σε επειδή είχε πάει χωρίς να του το ζητήσει και χωρίς να τον προειδοποιήσει. Τότε της φώναξε: «Πώς τολμάς να έρχεσαι ξαφνικά στο σπίτι μου και να τρομάζεις τα παιδιά μου; Βγες έξω! Φύγε!». Η μητέρα του απάντησε γαλήνια: «Αα, πόσο λυπάμαι, κύριε! Μάλλον μου έδωσαν λάθος διεύθυνση» και εξαφανίστηκε, χωρίς να καταλάβουν τα μικρά πως είναι γιαγιά τους.

Πέρασαν χρόνια και μια μέρα βρήκε στο γραμματοκιβώτιο του σπιτιού του μια επιστολή για τη σχολική συγκέντρωση της τάξης του από το δημοτικό σχολείο, που θα γινόταν στην πόλη που γεννήθηκε. Είπε ψέματα στη γυναίκα του ότι θα έκανε ένα επαγγελματικό ταξίδι και πήγε. Όταν τελείωσε η συγκέντρωση των συμμαθητών, πήγε στο σπίτι που μεγάλωσε, μόνο από περιέργεια.. Οι γείτονες του είπαν ότι η μητέρα του είχε πεθάνει πρόσφατα. Δεν έβγαλε ούτε ένα δάκρυ. Του έδωσαν ένα γράμμα που είχε αφήσει γι' αυτόν:

«Αγαπημένε μου γιέ, σε σκέφτομαι συνέχεια. Λυπάμαι που ήρθα στο σπίτι σου και φόβισα τα παιδιά σου. Έμαθα ότι έρχεσαι για τη σχολική συγκέντρωση κι ένιωσα πολύ χαρούμενη. Αλλά φοβάμαι ότι μπορεί να μην είμαι σε θέση να σηκωθώ από το κρεβάτι για να έρθω να σε δω. Έγραψα αυτό το γράμμα να σ' το δώσουν αν δε με προφτάσεις. Στεναχωριέμαι που σε έφερνα σε δύσκολη θέση και ντρεπόσουν για μένα όσο ήσουν μικρός. Βλέπεις, όταν ήσουν πολύ μικρός, είχες ένα σοβαρό ατύχημα κι έχασες το μάτι σου. Δε θα μπορούσα να σε βλέπω να μεγαλώνεις με ένα μάτι. Έτσι σου έδωσα το δικό μου. Ήμουν τόσο υπερήφανη που ο γιος μου θα έβλεπε τον κόσμο με τη δική μου βοήθεια, με το δικό μου μάτι. Έχεις πάντα όλη την αγάπη μου».

Η μητέρα σου

Σημ. Μας το έστειλε ο συνεργάτης μας Δημήτρης Βλαχοπάνος

• Αυλαία για τη «ΦΩΝΗ»

Πριν την ώρα τους έπεσαν οι τίτλοι για τη «ΦΩΝΗ της Ορεινής Πατρίδας», της εφημερίδας της Διευρυμένης Κοινότητας Νεραΐδας. Και λέμε πριν την ώρα τους γιατί κάλλιστα θα μπορούσε να κυκλοφορήσει ως το τέλος του χρόνου με τη λήξη της θητείας του νυν Κοινοτικού Συμβουλίου. Το οποίο Συμβούλιο, απ' ό,τι είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε, είναι και υπαίτιο για το πρόωρο «σβήσιμο» της ΦΩΝΗΣ. Γιατί, η ... ΨΥΧΗ της «ΦΩΝΗΣ», ο αρχισυντάκτης της Δημήτρης Τσάκαλος, είχε όλη τη διάθεση, αλλά...

Δημοσιεύουμε παρακάτω έτσι για την ιστορία το εκδοθέν από τη ΔΚΝ δελτίο τύπου, με το οποίο ανακοινώνεται η διακοπή της κυκλοφορίας της εφημερίδας.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Της Διευρυμένης Κοινότητας Νεραΐδας

Μία ιστορία, μία προσπάθεια οκτώ ετών έφτασε στο τέλος της.

Πριν οκτώ χρόνια, ήταν η ιδέα του Δημήτρη Τσάκαλου για την έκδοση εφημερίδας. Την έφερε στο Κοινοτικό Συμβούλιο και το Κοινοτικό Συμβούλιο την υιοθέτησε ομόφωνα.

Η προσπάθεια και ο δημιουργικός οίστρος του Δημήτρη δικαιώθηκαν.

Η «Φωνή της Ορεινής Πατρίδας» κατάφερε να δώσει στίγμα, φωνή στα χωριά μας, να αποτελέσει σύνδεσμο δημοτών και να μας κάνει περήφανους με την αναγνωσιμότητα που απέκτησε η περιοχή μας.

Δόθηκαν 42 μάχες για την έκδοσή της (όσα και τα φύλλα) και εκδόθηκαν όλες.

Ένωσα όλα αυτά τα χρόνια περήφανος και τυχερός. Τυχερός για τα κοινοτικά συμβούλια που συνεργαστήκαμε και βοήθησαν στην έκδοση της «Φωνής».

Τυχερός για τον αρχισυντάκτη που παρά τις διαφωνίες, την προσπάθεια πολλών όλα αυτά τα χρόνια να τον οδηγήσουν μακριά από τη φωνή, συνέχισε - με επιτυχία - έως το τέλος.

Τυχερός για τις συντακτικές επιτροπές.

Τυχερός γιατί γνώρισα ανθρώπους όπως ο Κώστας ο Βασιλάρας που ξενύχτησαν για την άρτια έκδοση της «Φω-

νής» χωρίς να διεκδικούν «δάφνες» και επαίνους. Δάφνες και επαίνους που εισέπραττε βέβαια η κοινότητα. Τυχερός που ενεργοποιήσαμε ανθρώπους που μέσα από της μόνιμες στήλες και τα άρθρα τους ανέδειξαν προβλήματα και κατέγραψαν λαογραφικές μνήμες. Ο δάσκαλος Γιάννης Τεντολούρης, η καθηγήτρια Ελένη Τσακάλου, ο δάσκαλος Θωμάς Μαντέλλος είναι μερικοί από αυτούς που κατάφεραν με την υπευθυνότητά τους, τη μονιμότητά τους αλλά και την αρτιότητα των άρθρων τους να ανεβάσουν το επίπεδο της εφημερίδας.

Τυχερός γιατί ήμουν εγώ αυτός που ανέβηκε στο βάθρο εκπροσωπώντας όλους τους ορεινούς και παρέλαβα το Βραβείο του Υπουργείου Τύπου για την άριστη εφημερίδα μας. Την εφημερίδα που όπως μας είπαν βραβεύτηκε γιατί «αρίστευσε μεταξύ αρίστων» και γιατί αποτέλεσε «άρτια συντακτική και εκδοτική προσπάθεια».

Την εφημερίδα που με το βραβείο της αυτό έκανε γνωστά τα ορεινά χωριά μας σε ολόκληρη την Ελλάδα. Περήφανος για τους ανθρώπους της περιοχής που γνώρισα μέσα από τις συνεντεύξεις της «Φωνής».

Περήφανος για όλα αυτά που έγιναν όλα αυτά τα χρόνια και προβλήθηκαν στη «Φωνή».

Η εφημερίδα «Η Φωνή της Ορεινής Πατρίδας» παύει να εκδίδεται.

Υ.Γ.: Καταγράφοντας τους δύο τελευταίους μήνες την αγωνία πολλών για την αναστολή της έκδοσης και πιστεύοντας στην ανάγκη ύπαρξής της, σύντομα θα γίνει προσπάθεια επανέκδοσης της «Φωνής».

Ο Πρόεδρος της Δ/νης Κοινότητας Νεραΐδας

Ηλίας Καραγεώργος

Ηλίας Καραγεώργος

Ηλίας Καραγεώργος

Ηλίας Καραγεώργος

Ηλίας Καραγεώργος

Ηλίας Καραγεώργος

Ηλίας Καραγεώργος

Ηλίας Καραγεώργος

Ηλίας Καραγεώργος

Ηλίας Καραγεώργος

• Αθλητισμός

Η ομάδα της Κορυφής, νικήτρια του ποδοσφαιρικού τουρνουά

Έγινε κι εφέτος το τουρνουά ποδοσφαίρου, που οργάνωσε ο Πανθεσσαλικός Σύλλογος Βόλου, με τη συμμετοχή των ομάδων από τα 6 χωριά της ΔΚ Νεραΐδας συν τις ομάδες της Ν Πεύκης και του Μυροφύλλου. Στον τελικό έφθασαν οι ομάδες της Κορυφής και της Νεραΐδας, οι οποίες στα ημιτελικά απέκλεισαν το Αρματολικό και το Μυρόφυλλο αντίστοιχα.

Στο γήπεδο λοιπόν Παχτουρίου συναντήθηκαν η Κορυφή και η Νεραΐδα για την κατάκτηση του κυπέλου του τουρνουά. Τον αγώνα παρακολούθησαν πάρα πολλοί συμπατριώτες από όλα τα χωριά. Νικήτρια και κυπελλούχος αναδείχτηκε η ομάδα της Κορυφής με σκορ 3-2, νίκη που την πανηγύρισαν οι παίκτες δεόντως. Συγχαρητήρια στους Καπρωίτες για την κατάκτηση του κυπέλου, νομίζουμε ό,τι, σύμφωνα μ' αυτά που είδαμε, ήταν δίκαιη η επικράτησή τους. Όμως ...

Έχουμε δυο ενστάσεις. Θα σταθούμε σ' αυτές περισσότερο, γιατί θεωρούμε ότι έχουν βαρύνουσα σημασία.

Πρώτο: Όταν διοργανώνεται ένα φιλικό τουρνουά ποδοσφαίρου ανάμεσα σε ομάδες των χωριών μας θα πρέπει οι ομάδες να απαρτίζονται από ποδοσφαιριστές που έλκουν την καταγωγή τους από το κάθε χωριό που συμμετέχει στο τουρνουά. Αυτό θα πρέπει κατ' αρχή να το τηρούν οι επικεφαλής της κάθε ομάδας και να το ελέγχουν οι διοργανωτές. Όποια ομάδα δεν το τηρεί και οι διοργανωτές διαπιστώνουν συμμετοχή ξένων αθλητών (είναι πολύ εύκολο αυτό να διαπιστωθεί, όλοι γνωριζόμαστε οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ), να αποβάλλεται άμεσα απ' το τουρνουά. Και ποια είναι η ουσία, ποια είναι η χαρά του νεραϊδιώτη αθλητή, του καπρωίτη αθλητή, του μπουκουριώτη αθλητή κλπ, σαν κατακτά το κύπελλο ή σαρώνει η ομάδα του τον αντίπαλο, όταν ξέρει ότι αυτό έγινε με ... «ξένα κόλλυβα»; Και στο κάτω-κάτω ούτε ηθικό είναι ούτε και δίκαιο το

ένα χωριό να ενισχύει την ομάδα του με «κομήτες» ποδοσφαιριστές που δε ξέρουμε από πού κρατάει η σκούφια τους (και το κυριότερο, να αφήνει τα δικά του παιδιά στον πάγκο), ενώ ο αντίπαλος (που είναι το αδελφό διπλανό χωριό και θέλησε να τηρήσει τους κανόνες) να έχει στη σύνθεσή του μόνο «γηγενείς» ποδοσφαιριστές. **Δεύτερο:** Ποιος είναι (ή ποιος θάπρεπε να είναι) ο στόχος που διοργανώνουμε ένα τουρνουά ποδοσφαίρου στα χωριά μας; Όλοι συμφωνούμε, θεωρητικά, ότι στόχος είναι η συνεύρεση και γνωριμία ανάμεσα στους αθλητές των ομάδων των χωριών μας, το ευ αγωνίζεσθαι, η ευγενής άμιλλα και το ωραίο θέαμα προς τους θεατές συμπατριώτες. Δεν έχουν καμία θέση οι εριστικοί διάλογοι, τα υβριστικά συνθήματα, οι αντιαθλητικές ενέργειες, η εχθρική αντιπαλότητα, η επικράτηση τελικά με κάθε μέσο. Δε συμμερίζεται κανένας τη στάση του «αθλητή» στον τελικό, που αποβλήθηκε (δικαιώς κατ' εμέ) και αρνούσαν να αποχωρήσει. Και το χειρότερο κάποιιοι, ευτυχώς ελαχιστότατοι, έμμεσα παρότρυναν την ενέργειά του αυτή.

Θέλω να εξάρω τη στάση των ποδοσφαιριστών της Κορυφής που σχεδόν στο σύνολό τους, δεν παρασύρθηκαν σε αντιαθλητικές ενέργειες και στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων. Πιστεύω πως αν δεν υπήρχε ο συγκεκριμένος αθλητής (;) όλα θα κυλούσαν ομαλά. Αλλά και παρόλα αυτά ο τελικός ολοκληρώθηκε σε καλό κλίμα και το πανηγύρι των Καπρωϊτών μετά τη λήξη του ματς, ήταν δικαιολογημένο.

Άξιοι συγχαρητηρίων ήταν και οι ποδοσφαιριστές της Νεραΐδας που δεν έχασαν τη ψυχραιμία τους και βοήθησαν έτσι στην εξέλιξη και την ομαλή λήξη του παιχνιδιού.

Συγχαρητήρια και στον Πανθεσσαλικό Σύλλογο Παχτουριωτών και ειδικά στον υπεύθυνο Ν. Κασαρό για τη διοργάνωση του τουρνουά. Σε γενικές γραμμές τα πήγαν πολύ καλά. Η εμπειρία η φετινή αλλά και των προηγούμενων ετών που διεξήχθη το τουρνουά, πι-

στεύουμε ότι θα αποτελέσει οδηγό για να προβλεφθούν και έτσι αποφευχθούν ορισμένα αρνητικά στοιχεία που προσέβαλαν την αισθητική των υγιών φιλάθλων και να φτάσουμε στο επιθυμητό, που θέλει το ποδόσφαιρο να είναι γιορτή και, εν προκειμένω, αντάμωμα αθλητών και συμπατριωτών, σφυρηλάτηση ενότητας και απαρχή ενιαίας πορείας των χωριών μας, μπροστά στην επιχειρούμενη απομόνωσή τους...

• Με την «Κωστηλάτα» Στο Ευρωκοινοβούλιο

Το χορευτικό του πολιτιστικού Συλλόγου Θεοδωριάνων Άρτας «Η Κωστηλάτα», ξεσήκωσε την Τετάρτη, 21 Ιουλίου, το Ευρωκοινοβούλιο με τους ήχους του κλαρίνου και του μπουζουκιού.

Μετά από πρόσκληση του Γερμανού ευρωβουλευτή Γιώργου Χατζημαρκάκη και του ευρωβουλευτή του ΠαΣοΚ Γιώργου Σταυρακάκη, ο Σύλλογος «Κωστηλάτα» ταξίδεψε στις Βρυξέλλες και παρουσίασε παραδο-

σιακούς δημοτικούς χορούς και τραγούδια της Ηπείρου και των Τζουμέρκων, σε μια ειδική εκδήλωση, που οργανώθηκε στην αίθουσα Πολιτισμού του Ευρωκοινοβουλίου «Γεχούντι Μενουχίν».

«Ψηλά στην Κωστηλάτα στα κρύα στα νερά», τραγούδησαν και χόρεψαν οι εκπρόσωποι της «Κωστηλάτας» και στη συνέχεια ακολούθησαν τραγούδια και χοροί της Μακεδονίας και της Θράκης, αλλά και λαϊκό πρόγραμμα με χασάπικα και χασαποσέρβικα. Ήταν μια εκδήλωση όπου το χορευτικό της «Κωστηλάτας» κέρδισε τις εντυπώσεις και το παρατεταμένο χειροκρότημα ελλήνων και ξένων ευρωβουλευτών.

Την εκδήλωση (η οποία, όπως ειπώθηκε χαρακτηριστικά, αποτελεί συμβολική νίκη του τοπικισμού επί της παγκοσμιοποίησης) διοργάνωσε ο γερμανός ευρωβου-

λευτής ελληνικής καταγωγής κ. Γ. Χατζημαρκάκης μαζί με τον ευρωβουλευτή του ΠαΣοΚ κ. Γ. Σταυρακάκη, ενώ παρευρέθηκε σ' αυτή και ο υπουργός κ. Ι. Ραγκούσης.

Συγχαρητήρια στα παιδιά του χορευτικού της «Κωστηλάτας» και στο δραστήριο και ακάματο Πρόεδρο του Συλλόγου Γιάννη Παπαγιάννη για τη μεγάλη αυτή η επιτυχία. Άξιοι πρεσβευτές των μουσικοχορευτικών παραδόσεων της χώρας μας στο εξωτερικό.

• Γκρόπα Στην κυκλοφορία... καιρού επιπλέοντος...

Θέμα ημερών φαίνεται πως είναι η ολοκλήρωση και παράδοση στην κυκλοφορία της σήραγγας της Γκρόπας. Όπως μας είπε η υπεύθυνη της Ειδικής Υπηρεσίας Οδικών Σηράγγων & Υπογείων Έργων (ΕΥΔΕ/ΟΣΥΕ, που εδρεύει στην Καρδίτσα), το μόνο που υπολείπεται, είναι η ρίψη του ασφαλτοτάπητα στο τμήμα που συνδέει την απόληξη της σήραγγας με τον υπάρχοντα δρόμο (πρόσβαση προς τη μεριά του Βαθυρέματος), συνολικού μήκους 700 μ. Απία για την καθυστέρηση αποτελούν οι συνεχόμενες βροχοπτώσεις των τελευταίων ημερών, που καθιστούν αδύνατη την ασφαλτόστρωση. Εάν δηλ. βοηθήσει λίγο ο καιρός, κατά πάσα πιθανότητα στις εκλογές της 7ης Νοεμβρίου θα περάσουμε, για να πάμε στα χωριά μας, μέσα απ' τη σήραγγα.

Το τόσο σημαντικό για την ορεινή περιοχή μας αυτό έργο, που έχει σχεδιαστεί με τις πλέον σύγχρονες προδιαγραφές (επένδυση με σκυρόδεμα, εγκατάσταση συστημάτων ασφαλείας- σαν αυτό της πυρανίχνευσης, εγκ/ση συστήματος ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων για να εξασφαλιστεί η εύρυθμη κίνηση των οχημάτων κατά μήκος της σήραγγας), αναμένεται με αγωνία, γιατί θα λύσει σοβαρά οδικά προβλήματα που ταλανίζουν επί δεκαετίες τους συμπατριώτες μας που ζουν και κινούνται στα πέραν της Γκρόπας χωριά και οικισμούς.

Με τη σήραγγα, το επικίνδυνο σημείο του αυχένα της Γκρόπας (με καταπτώσεις, συνεχή ομίχλη, χιονοπτώσεις το χειμώνα, με αποτέλεσμα τη συχνή διακοπή της κυκλοφορίας), παρακάμπτεται, ο χρόνος της διαδρομής μειώνεται και, το σπουδαιότερο, καθίσταται ασφαλίστατη η διάβαση των οχημάτων.

Να πούμε πως η σήραγγα της Γκρόπας έχει συνολικό μήκος 1.500 μ. περίπου (για την ακρίβεια 1470μ.) και διατομή 5μ. επί 8μ. Το έργο προϋπολογισμού 27.000.000 ευρώ (πόσο να έφτασε άραγε;), χρηματοδοτείται από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων.

Παιδικά παιχνίδια στο χωριό, στη δεκαετία του '60 και '70

Γράφει συγχωριανός μας **Ηλίας Καραθάνος**

Συνεχίζουμε τη δημοσίευση του λαογραφικού περιεχομένου άρθρου του συνεργάτη-συγχωριανού μας Ηλία Καραθάνου, το οποίο εκτείνεται σε 10 ενότητες και αναφέρεται στα παιχνίδια που έπαιζαν τα παιδιά στη Νεραίδα, κατά τις δεκαετίες του '60 και '70, όπως τα βίωσε ο ίδιος ο αρθρογράφος.

(συνέχεια από το προηγούμενο)

Το σχοινάκι: Γνωστό και από την αρχαιότητα με την ονομασία «Σοινάκι». Για τη διεξαγωγή του παιχνιδιού αυτού απαιτούνται ευρύχωρα μέρη και κυρίως συνθήκες εξοχής. Συχνά λεγόταν και «τριχο-

πούλα» γιατί το κύριο αντικείμενο που περιστρεφόταν ήταν μια τριχιά. Ίδιως ήταν κοριτσίστικο, αλλά δεν ήταν λίγες φορές που συμμετείχαν σ' αυτό και αγόρια. Οι συμπαίχτες χωρίζονταν σε δύο ισομελείς ομάδες. Δυο παιδιά, ένα από κάθε ομάδα, κρατάνε απ' τις δυο άκρες του, κάπως χαλαρά, το σχοινί και το περιστρέφουν κυκλικά. Τα υπόλοιπα παιδιά χοροπηδούσαν, προτιμώντας τη μέση των κυκλικών περιφορών του σχοινοῦ και ακολουθώντας πιστά το ρυθμό των ταλαντώσεων. Πρόσεχαν ιδιαίτερα να μην το πατήσουν, εξασκώντας παράλληλα την επιδεξιότητά τους, την ευστάθειά τους και επιδεικνύοντας τη χάρη τους, τη σωματική τους διάπλαση και ευελιξία. Όποιος δεν διέθετε τέτοια προσόντα, αλλά ούτε δυνατότητες συντονισμού και προσαρμογής, πατούσε το σχοινί με αποτέλεσμα να θεωρείται «καμένος» και να υφίσταται την ποινή που πρόβλεπαν οι κανόνες του παιχνιδιού, η οποία ποινή συνίστατο στο να κρατά και να περιστρέφει το σχοινί στον επόμε-

νο γύρο, αντικαθιστώντας το ρόλο του προηγούμενου, που απελευθερώνεται και μπαίνει με τ' άλλα παιδιά κι έτσι το παιχνίδι συνεχίζεται.

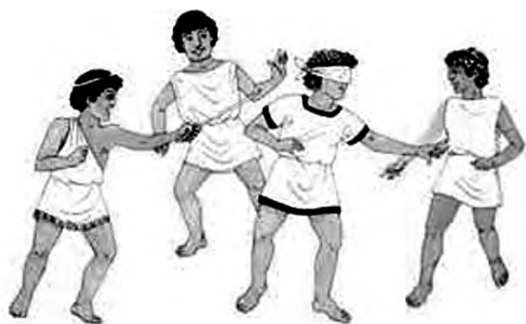
«Μέλισσα»: Παιζόταν με δυο ομάδες. Από κάθε ομάδα βγαίνει η μάνα- αντιπρόσωπος, επικεφαλής στη σειρά. Η μια ομάδα χαρακτηρίζεται «των μελισσών» και η άλλη «των μελισσόπουλων». Δυο παιδιά, ανεξάρτητα απ' τις ομάδες αυτές, στέκονται το ένα απέναντι στο άλλο και πιάνουν μεταξύ τους τα χέρια τεντωμένα μπροστά, κάνοντας ένα είδος γέφυρας. Τα μέλη των δυο ομάδων πιάνονται μεταξύ τους ο ένας απ' το ρούχο του επόμενου και περνούν και ξαναπερνούν, με τη σειρά της η κάθε ομάδα, κάτω απ' το σχηματισμό της γέφυρας. Κατά το πέρασμα αυτό, αυτοί που σχηματίζουν τη γέφυρα σε ανύποπτη στιγμή σμίγουν τα χέρια τους, με σκοπό να εγκλωβίσουν και να εμποδίσουν να περάσει ο τελευταίος της κάθε ομάδας. Αν αυτός είναι ευλύγιστος και περάσει καλώς, διαφορετικά μένει εκεί και δέχεται σειρά ερωτήσεων σχετικά με το σκοπό του. Κατόπιν ο κρατούμενος πηγαίνει στην άκρη με άλλους προηγούμενους που είχαν την ίδια τύχη. Η ομάδα που πρώτη αποδεκατίζεται, απ' τη συνεχή «μείωση» των μελών της και τελικά μένει μόνο με τη μάνα, χάνει το παιχνίδι και κερδίζει η άλλη.

«Τα σκαμνάκια»: Ήταν κατ' εξοχήν αγορίστικο παιχνίδι. Όλοι οι παίχτες στέκονταν προσοχή σε παράταξη, απέχοντας 70 ως 80 πόντους. Στη συνέχεια έσκυβαν και έπιαναν με τις παλάμες τους τις κνήμες τους, έτσι ώστε το σώμα τους να σχηματίζει γωνία και να μοιάζει με καρεκλάκι (σκαμνάκι). Ο τελευταίος ελεύθερος παίχτης έπαιρνε φόρα και πηδούσε πάνω από τα συνεχόμενα σώματα (σκαμνάκια) με στήριξη των χεριών του πάνω σ' αυτά και με

άνοιγμα των ποδιών του προσέχοντας να μην χτυπήσει τους παίχτες. Μόλις αυτός περνούσε πάνω απ' τα σκαμνάκια, πήγαινε μπροστά και έπαιρνε την ίδια θέση (σκαμνάκι). Κατά τον ίδιο τρόπο το τελευταίο άτομο- «σκαμνάκι» πήγαινε πρώτο και συνεχιζόταν το παιχνίδι μέχρι να περάσουν όλοι οι παίχτες. Το παιχνίδι επαναλαμβανόταν για όσο επιθυμούσαν οι συμμετέχοντες. Σε φάσεις του παιχνιδιού ολοένα και «ψηλώνων» τα σκαμνάκια, όταν οι παίχτες έπιαναν πιο ψηλά τα πόδια τους. Όσοι δεν τα κατάφερναν παρέμειναν διαρκώς ως «σκαμνάκια». Στην τελευταία φάση οι παίχτες έσκυβαν μόνο το κεφάλι και οι πιο ικανοί, σε μια «άγγιχτη», όπως έλεγαν, προσπάθεια, πηδούσαν χωρίς να στηρίζουν τα χέρια τους.

«Τα σκλαβάκια»: Ομαδικό κι αυτό το παιχνίδι παιζόταν από δύο ομάδες που τοποθετούνταν, στη σειρά, η μία απέναντι στην άλλη και σε αρκετή απόσταση μεταξύ τους. Για την εκτέλεση του παιχνιδιού χαράσσονταν στο έδαφος δυο παράλληλες γραμμές, όπου παρατάσσονταν οι δυο «αντίπαλοι». Με τη διαδικασία του «στριψίματος» ενός κέρματος (κορώνα -γράμματα) οριζόταν η ομάδα που θα ξεκινούσε το παιχνίδι, με «εξόρμηση» ενός μέλους της που έβγαινε μπροστά και προχωρούσε προς τη μεριά της άλλης ομάδας. Τότε έβγαινε και ένας από την αντίπαλη ομάδα και κυνηγούσε τον πρώτο να τον «πίσει» να τον «σκλαβώσει» όπως λεγόταν. Το «σκλάβωμα» γινόταν με άγγιγμα σε οποιοδήποτε σημείο του σώματος του αντιπάλου που έβγαινε πρώτος. Αν πρόφτανε να αγγίξει, τον έπαιρνε σκλάβο και τον έφερνε προς τη δικιά του μεριά, σε απόσταση 5-6 μέτρων, σαν να είναι σε μάντρα. Τότε πάλι έβγαινε ένας άλλος από την ομάδα του σκλάβου και με διάφορους ελιγμούς προσπαθούσε ν' αγγίξει τον σκλαβωμένο, για να τον ελευθερώσει και να τον πάρει πίσω στην ομάδα. Εάν όμως τον ακουμπούσε αυτός που τον κυνηγούσε από την άλλη ομάδα, τότε ήταν και αυτός σκλάβος. Στην πορεία του παιχνιδιού γινόταν και ανταλλαγή σκλάβων. Τελικά, όποια ομάδα έμενε με δύο άτομα, έχανε το παιχνίδι.

«Η τυφλόμυγα»: Γνωστό και από την αρχαιότητα παιχνίδι με την ονομασία «χαλκή μυιά ή ψηλαφίνδα». Προς εκτέλεση του παιχνιδιού όλοι οι παίχτες δια βοής επέλεγαν ένα άτομο, να τα «φυλάει» και του οποίου δένανε τα μάτια με ένα μαντίλι, ή κάποιο άλ-

λο πανί. Οι άλλοι συμμετέχοντες στο παιχνίδι στέκονταν γύρω του, σε σχήμα κύκλου. Αυτός που τα «φυλάει» προσπαθεί «κατ' αντικιασμό» (στο περίπου, κατά προσέγγιση) να καταφέρει να αγγίξει κάποιον απ' τους παίχτες. Όποιον «έπιανε» προσπαθούσε με ψηλαφίσματα στο πρόσωπο ή εντοπίζοντας τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά γνωρίσματά του, κυρίως βάσει της φωνής ή του γέλιου, να τον αναγνωρίσει. Για να πετύχει αυτά προκαλούσε απαντήσεις κάνοντας του διαφορετικές ερωτήσεις ή αστείες χειρονομίες. Αν τον αναγνώριζε ο άλλος θεωρούνταν «καμένος», έχανε και στην επανάληψη του παιχνιδιού έπαιρνε το μέρος του πρώτου και του έδεναν, κατά τα γνωστά τα μάτια για να τα «φυλάξει».

«Κυρά-Μαρία»: Δύο ισάριθμες ομάδες κοριτσιών παρατάσσονταν στη σειρά, η μία απέναντι στην άλλη, σε απόσταση 5-6 μέτρων. Η κάθε μια πηγαίνοντας μπρος-πίσω, εκ περιτροπής, τραγουδούσε εν είδει διαλόγου: Ομάδα Α: Που θα πας κυρά-Μαρία, δεν περνάς, περνάς (δεις). Ομάδα Β: Θα υπάγω εις τους κήπους, δεν περνώ, περνώ (δεις). Α: Τι θα κάνεις εις τους κήπους δεν περνάς, περνάς. Β: Θα μαζέψω δυο βιολέτες δεν περνώ, περνώ. Α: Τι θα κάνεις τις βιολέτες δεν περνάς, περνάς. Β: Θα τις δώσω της καλής μου δεν περνώ, περνώ. Α: Και ποια είναι η καλή δεν περνάς, περνάς. Β: Η καλή μου είναι η ... (λένε ένα όνομα συμπαίχτριας) δεν περνώ, περνώ. Η παίχτρια της οποίας ακούγονταν το όνομα μεταπηδούσε στην ομάδα Α. Επαναλαμβανόταν ο παραπάνω διάλογος μέχρι να ακουστεί άλλο όνομα απ' τη Β ομάδα. Και έτσι συνεχιζόταν το παιχνίδι μέχρι που τελείωναν οι παίχτριες της Β ομάδας. Πάντως αυτό το παιχνίδι προδίδει μετακίνηση των χωριανών στα χειμαδιά, καθώς φαίνεται η ξενόφερτη επίδραση στη στιχομυθία με το λεξιλόγιο και την έκφραση που χρησιμοποιείται.

Όσα φέρνει ο ... αλλαχί

- Δε ξαδιάζω εγώ, έχω δλειά.....
- – Βλέπς τον αγώνα από τόσο μακριά; (απ' τ' γκορτσιά...)
– Γιατί θα τον διαβάσω;
- - Καλά εσεείς, μόνο ουίσκικια πίνετε εδώ;
- Ε, τι να πούμε τώρα, ο Γιωργάκης (σ.σ. ο πρωθυπουργός) είναι παιδαράς...
– Θα σου λέγα τώρα αλλά δε λέω γιατί αύριο θα λεν ότι ήμαν μεθυσμένος και δεν ήξερα τι έλεγα...

- – Ε, που την πας την ψησταριά ρε;)
- Γιατί, δκια μου δεν είναι;

- ... η χαλάρωση μετά τις προετοιμασίες στον Αι-Θόδωρα.

- Ό,τι απόμεινε απ' το (ενεργό) Δ.Σ. του Συλλόγου.

- Άσχετο... (ή μήπως σχετικότατο;)

- Βρε βρε τα πουλακια μου!

- – Και θα 'χετε μεγάλ' παραγωγή;
- Οουουου! Χαλιάς τ' αυγά.

σελίδα

“Παβός”

➤ Όμορφο το διπλοκάγκελο, ε!

➤ Έτοιμη η σοδειά! Για να πιράσουμ' τ' χρονιά..

➤ ...και δος ημιν ψηφους

➤ Εσείς αλήθεια, σε ποιο αγώνισμα πήρατε μετάλλιο;

➤ Και τα μωρά στα «Κάγκελα»

➤ Γιατί Δήμητρα δεν έχει άντρα το Χρήστο αυτές τις μέρες (πριν το θεατρικό...).

➤ Έχω μια απορία: Ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης μας είπε (τόρα!) ότι «όλοι μαζί τα φάγαμε»! Οπότε προς τί το ερώτημα (πριν) του πρωθυπουργού «που πήγαν τα λεφτά»; Δεν τον είχε ενημερώσει ο στενός του συνεργάτης ότι μαζί τα φάγαμε;

➤ Αλήθεια γιατί λέμε: ... κατέρχεται στον πολιτικό στίβο; ... Μήπως πολιτική σημαίνει έκπτωση;

➤ Καποδίστριας – Καλλικράτης ... Αλήθεια με τον επόμενο, πού θα υπαχθεί η Νεραίδα και τα χωριά μας; Στο Δήμο Τρικκαίων ή μήπως σε Δήμο της Κεντρικής Ελλάδος;

➤ Δ.Κ. Νεραίδας: Άντε γεια. ... Εγώ πάω ... χαμπλότερα.

Στιγμιότυπα χαραγμένα στο θυροστόμι...

Γράφει ο Λευτ. Αθ. Αναστασίου

*«Τοπία θαμιά
Βουρκωμένα φαράγγια, έρημες νύχτες
μέσα τους καίει ενός παιδιού το δάκρυ
Ό,τι απέμεινε
Και η φωνή που ζητιανεύει στο σταυροδρόμι της
ζωής,
μα πνιγμένη υπόσχεση
κι ένα ματαιωμένο μέλλον
Μοιρασμένη η ζωή σε μέρες και σε τάφους
σε κάτι μουδιασμένες Κυριακές».*

Μαζεύω τον οίστρο του χρόνου. Γλιστράω στους δρόμους της Μνήμης. Δίπλα μου κυλάει ο Ληθαίος, μα δεν λούζομαι στα νερά του, νερά της λήθης... Με καρτεράει ο **Άσπρος**. Ακριβολογώ φτάνοντας ενίοτε στην υπερβολή του αισθήματος. Ρίχνω ευφωνία στις λέξεις, για να 'ναι πιο εύλωττα τα σκίτσα... Ανταμώνω τον άνεμο του πεπρωμένου, που φυσάει στο θυροστόμι του πατρι-

κού μου σπιτιού, για να γυρίσω φορτωμένος απλήπραματία ζωής: ελπίδες διάχυτες, ακατανόητους φόβους, ηδονές ανείπωτες, αγώνες σκληρούς, οδύνες και αναμονή λύτρωσης κι ένα όνειρο αμυδρό και αδύναμο, σαν το φως του λυχαριού της κάμαράς μου μέσα στη νύχτα.

*«Φτωχογειτονίες, έρημες γωνιές...,
Έρημες καρδιές, ψυχρές, παγωνιές
που σε μουδιασμένη Κυριακή
απλώνεται θλιμμένη μουσική».* (Τ. Άγρας)

Στη γωνιά ένα τζάκι που καίει πουρνάρι σκληρό. Ένα μεγάλο ξύλινο τραπέζι στη μέση. Παρακεί το αμπάρι με το αλεύρι. Δίπλα η γιαγιά-Βλησάραϊνα-άγιος άνθρωπος!-που πλέκει χοντρές κάλτσες ασταμάτητα. Κάπου-κάπου της ξεφεύγει κι ένας αναστεναγμός «Σιούλα μου...». Η Χαρίκλεια με μια πά-

νινη κούκλα, από κουρέλια (!), στα χεράκια της φτιάχνει τον κόσμο της... Κι ο «ξανθούλης» Θανασάκης με τιράντες και κοντό πατελονάκι παλεύει με μια βέργα ιτιάς να φτιάξει το τόξο του Οδυσσέα... Λείπει ο μεγάλος αδελφός. Και η Μάνα στη δουλειά... στο όργωμα... Σε λίγο το σούρουπο θ' απλωθεί. Κι όλοι θα μαζευτούν γύρω απ' το τζάκι... Χρώματα λίγα. Η φτώχεια κατάδηλη. Στην άκρη της κάμαρης, στο παραθύρι μια χειροποίητη κεντημένη κουρτίνα, δίνει τους σχηματισμούς που λείπουν σε σκιές..

Σιμώνει η ώρα. Κι άλλο φως, αδύναμο και απαλό θα πέσει πάνω από τα προσκέφαλα. Θα ανεβεί στο κρεβάτι η γιαγιά για το παραμύθι και για ν' απλώσει τα πέπλα του ύπνου. Θα κλείσουν τα βλέφαρα σιγά-σιγά μαζεύοντας το παρελθόν, την ιστορία στα μικρά συρτάρια της παιδικής σκέψης... Θα επιτραπεί το όνειρο σ' ένα αθώο βλέμμα και σε άπλετους μικρόκοσμους.

*«Έρχονται ώρες που ξαφνικά σε πλημμυρίζει
Η νοσταλγία του ανέκφραστου, σαν αόρατη ανάμνηση
Από τη γεύση του καρπού
Που 'φαγες κάποτε, πριν χρόνια
Σαν ήσουν παιδί
Τότε σου γεμίζουν τα μάτια
Από ένα θάμπος χαμένων παιδικών καιρών
'Η από δάκρυα...» (Τ. Λειβαδίτης).*

Σκοτώσαμε τα μικρά μας όνειρα τα κατάφορτα ασήμαντα πράγματα, γεμάτα αληθινή ζωή, με το σφύριγμα που κάνει ένα κοτσούφι στη ρεματιά, με την ευτυχία του σπίνου, που πετάει αμέριμος τ' απόβρεχο στην αυλή μας... Και το δυστύχημα είναι ότι δικαίωση να βρει η γενιά μας για την ανέχεια, τη στέρηση και τους αγώνες δεν περιμένουμε. Τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας θα στοιβαχτούν στην ίδια πίκρα... Υπάρχει ήδη η αβεβαιότητα της ριζικής ανεσιτότητας, μια

πορεία ανάμεσα από ατελέσφορα όνειρα και διψασμένα στάχυα... Τούτη η γενιά που έρχεται θα σηκώνει άπειρους σταυρούς οδύνης μόνη της... Είναι σαν το μουσκεμένο αηδόνη που τρέχει να στεγνώσει τα φτερά του μετά από ολονύχτια θύελλα... Ο θρήνος του μέλλοντος ακούεται ήδη καθαρά. Έρχεται με τον άνεμο και με πληρωμένα πουλιά που κουβαλάνε τον τρόπο των παιδικών ματιών... Έτσι πάντα συμβαίνει στα παιδιά... Πολλοί, λένε, πως είναι μια επινόηση στο δρόμο για το άγνωστο. Και, φυσικά, περνώντας ο καιρός, ξηλώνεις κάθε χρόνο έναν πόντο από τα οράματά σου... Χάνεσαι στο εφήμερο... Πνίγεσαι στην αβεβαιότητα. Κι η μοναξιά παραφυλάει, όταν σκοτεινιάζουν οι μέρες. Στο δειλί και στο σύθαμπο... Μη νομίσεις πως θα τη γλιτώσεις. Κοίτα τα χελιδόνια. Διασχίζουν τον ουρανό δίχως να πληγώσουν το φεγγάρι. Ακόμα οι άνθρωποι ερωτεύονται και λίγοι αγαπιούνται. Μια ηδυπάθεια ζώσα... Λυρικό το πάθος της συγκίνησης...

*«Σαν όνειρο μες στο μουντό το πέπλο πριν ξυπνήσω
Που ξεθαριάζει η ηρωική ροδόχροη ηλιαχτίδα
Έτοιμο σ' είδα κυκλάμινο ν' ανθίσεις
Και τώρα που η ζωή μου γέρνει αργά στη δύση
Μια καταχνιά βαραίνει μέσα μου».*

Στις γειτονιές της εγκατάλειψης, δίχως υποψίες και φόβους επιμένουν τα παιδιά να χαμογελούν. Μέσα από την εξώπορτα βλασταίνει ο κόσμος του σπιτιού, «κλειστός», κι ωστόσο πλαταίνει σαν αγκαλιά Παναγίας εξωκκλησιού.

Μικρός ο χώρος μα χωράει όλη την πλάση. Είναι η ζώσα Πλατυτέρα αγκαλιά, στον ισοκιερό κόσμο της καθημέριας τύρβης, που σέρνεται μοιραίος σι' αποπνιχτικά σοκάκια της κερδολαγνείας και της αφόρητης – πνιγερής – πλήξης.

Από το συνδυασμό Κίνημα Υπεράσπισης Μεσοχώρας & Αχελώου («Κ.Υ.Μ.Α.»), που παίρνει μέρος στις εκλογές της 7ης Νοεμβρίου για το Δήμο Πύλης, πήραμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω διακήρυξη:

Οι επερχόμενες δημοτικές εκλογές είναι οι πρώτες που θα γίνουν μετά την δήθεν μεταρρύθμιση του “Καλλικράτη” και σε συνθήκες ΔΝΤ και μεγάλης οικονομικής κρίσης. Στον νομό Τρικάλων επιλέχθηκε να δημιουργηθούν μόνο τέσσερις δήμοι, χωρίς κανέναν από αυτούς να χαρακτηριστεί ορεινός, παρόλο που μεγάλο τμήμα του νομού είναι ο ορεινός του όγκος με τις ορεινές Κοινότητες. Στο παράδειγμα του δήμου Πύλης – ενός δήμου που ξεκινάει από τα όρια της πόλης των Τρικάλων και φτάνει μέχρι τα όρια του νομού Άρτας, με τεράστιο ορεινό και πεδινό τμήμα - φαίνεται ανάγλυφα ότι τα μόνα κριτήρια που υπολογίστηκαν, είναι οι κομματικοί και προσωπικοί σχεδιασμοί των τοπικών κομματικών στελεχών.

Το «Πρόγραμμα Καλλικράτης», είναι γραμμένο κυριολεκτικά στο γόνατο. Δεν αξιολογεί την εφαρμογή του Ν2539/97 (Καποδίστριας 1), δεν αποσαφηνίζει καμιά αρχιτεκτονική, δεν ορίζει αρμοδιότητες, δεν εγγυάται πόρους, παρά ταύτα σπεύδει να περιγράψει αναλυτικά το πολιτικό σκέλος, δηλαδή τα πολιτικά όργανα και τον τρόπο εκλογής τους, αποτυπώνοντας, εν προκειμένω με σαφήνεια, τον συγκεντρωτισμό και την επιδίωξη δικομματικού ελέγχου στις νέες βαθμίδες. Η βαθιά δε αντιδημοκρατικότητα του αναδεικνύεται μέσα από την ιδιαίτερη περίπτωση της Μεσοχώρας που ανήκει πλέον στον δήμο Πύλης. Εξηγούμαστε: Η Μεσοχώρα ως γνωστόν κινδυνεύει με αφανισμό από το ομώνυμο φράγμα και οι κάτοικοί της δεκαετίες τώρα κάνουν έναν έντιμο όσο και δύσκολο αγώνα να διασώσουν το Χωριό τους, τον Αχελώο και να προστατέψουν το περιβάλλον της περιοχής.

Ο νέος νόμος του “Καλλικράτη” δεν δίνει τη δυνατότητα σε κινήσεις και ομάδες πολιτών οι οποί-

ες με βάση ένα ιδιαίτερο τοπικό ή και ευρύτερο ζήτημα θέλουν να εκπροσωπήσουν και να εκπροσωπηθούν στην τοπική τους Κοινότητα. Ο νομοθέτης εν προκειμένω λειτούργησε με σαφήνεια υπέρ των μεγάλων κομματικών συνήθως σχηματισμών με φανερό στόχο τον εγκλωβισμό των ψηφοφόρων (σ. «Γ»: η υπογράμμιση δική μας). Παίρνουμε μέρος με δικό μας ανεξάρτητο ψηφοδέλτιο στις αυτοδιοικητικές εκλογές στον Δήμο Πύλης για να: α) αντισταθούμε στον αφανισμό της υπαίθρου και των Κοινοτήτων από τα μέτρα και τις ρυθμίσεις του “Καλλικράτη”. β) για να αναδείξουμε το μεγάλο περιβαλλοντικό, οικονομικό και πολιτικό ζήτημα της εκτροπής Αχελώου και του φράγματος Μεσοχώρας, γ) για να δώσουμε και μ αυτόν τον τρόπο το μήνυμα στις τοπικές κοινωνίες ότι μπορούν να πάνε κόντρα στους σχεδιασμούς των διάφορων προσώπων και συμφερόντων. Τέλος να δώσουμε ξανά όραμα στις μικρές και μεγάλες πατρίδες μας που καθημερινά μαραζώνουν από τις πολιτικές επιλογές των κυβερνήσεων αλλά και των τοπικών αρχόντων. Να πάμε κόντρα στις αντιλήψεις και πρακτικές της διαπλοκής και της κακοδιαχείρισης. Να ξαναβάλουμε το κοινό στόχο μπροστά από τον προσωπικό και κομματικό.

Όλοι εμείς καταθέσαμε τον συνδυασμό μας σήμερα, ανοίγοντας την προοπτική και για πολλούς ακόμη συνδημότες μας να συμμετάσχουν ενεργά. Η σύγκρουση των ιδεών αλλά και των παρεμβάσεων μας θα είναι από σήμερα ο καταλύτης για να αλλάξουν τα πράγματα στον Δήμο Πύλης. Φτάνει πια το “χωρίς εμάς”. Η φωνή μας θα είναι ισχυρή μέσα και έξω από την αίθουσα του δημοτικού συμβουλίου.

Σ' αυτόν που φεύγει

Του συνεργάτη μας **Γιώργου Ι. Ζάχου**

Για σένα που έφυγες
 απόνα κόσμο π' άφησες πίσω σου
 πιστεύοντας πως τ' άγνωστο
 θα σου 'δινε αυτό που στερήθηκες.
 Και τώρα ζεις στην αχλή της μοναξιάς,
 περπατάς στα ολισθηρά μονοπάτια
 των ψευδαισθήσεων
 κι απολαμβάνεις μια ζωή πάνω στα ερείπια
 ενός θρυμματισμένου γυάλινου πύργου.
 Για σένα που και τώρα φεύγεις
 αφήνοντας πίσω σου πληγωμένα παιδικά χα-
 μόγελα.
 Ας ήταν οι θύμησες να βοηθήσουν
 να ενώσεις τις γέφυρες

για ν' ανταμώσεις εκείνο π' άφησες
 Στην αντίπερα όχθη.
 Αν γυρίσεις και δεις πως οι γέφυρες
 μέιναν ακλόνητες
 πέρασε απέναντι στον κόσμο που άφησες
 και θα δεις
 πως δεν έμεινε μόνο ένα κομμάτι
 αλλά έμεινες όλος εκεί.
 Και τότε θα πεις
 αλοίμονο σ' εκείνο που φεύγει
 χωρίς επιστροφή
 κι αγναντεύει τα πουλιά που το φθινόπωρο
 τραβούν για το νότο.
 Αυτά θα γυρίσουν σε λίγο.

Οι υποψήφιοί μας

ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Ι. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (υποψήφιος Δήμαρχος Πύλης)

ΒΑΓΓΕΛΙΔΗΣ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Τοπική Κοινότητα Πύλης), ΒΛΑΧΟΥ Χαραλ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Δημοτ. Ενότητα Πινδέων), ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ Π. ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Δημοτ. Ενότητα Πινδέων), ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ Μιχ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ (Δημοτ. Ενότητα Πινδέων), ΗΛΙΑ Ευα. ΑΡΙΣΤΕΑ (Τοπική Κοινότητα Μεσοχώρας), ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Τοπική Κοινότητα Μεσοχώρας), ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ Ελ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Δημοτ. Ενότητα Νεραΐδας), ΚΟΤΟΠΟΥΛΗΣ Περ. ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ (Δημοτ. Ενότητα Αιθήκων), ΚΟΥΤΣΙΑΜΠΑΣΑΚΟΣ Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Δημοτ. Ενότητα Μυροφύλλου), ΛΑΜΠΡΟΣ Παν. ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Δημοτ. Ενότητα Αιθήκων), ΜΑΣΤΟΡΑ Β. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (Δημοτ. Ενότητα Νεραΐδας), ΜΑΣΤΟΡΑΣ Κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (Τοπική Κοινότητα Αρματωλικού), ΜΑΥΡΟΓΕΩΡΓΟΣ Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Τοπική Κοινότητα Φήκης), ΜΑΥΡΟΜΑΤΗ Ν. ΕΛΕΝΗ (Δημοτ. Ενότητα Αιθήκων), ΜΑΥΡΟΜΑΤΗ Χρ. ΜΑΡΙΑ (Δημοτ. Ενότητα Πινδέων), ΜΠΡΕΛΛΑΣ Στ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Δημοτ. Ενότητα Αιθήκων), ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ Π. ΑΝΝΑ-ΜΑΡΙΑ (Δημοτ. Ενότητα Αιθήκων), ΠΑΤΡΑ Αθ. ΕΥΑΓΓΕΛΗ (Τοπική Κοινότητα Μουριάς), ΤΣΙΑΝΤΑΣ Πετ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Τοπική Κοινότητα Μεσοχώρας), ΤΣΙΓΑΡΙΔΑΣ Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Τοπική Κοινότητα Γαρδικίου), ΧΟΝΔΡΟΣ Χρ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Δημοτ. Ενότητα Πινδέων), ΧΟΝΔΡΟΣ Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Τοπική Κοινότητα Μεσοχώρας), ΧΟΝΔΡΟΣ Δ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Τοπική Κοινότητα Μυροφύλλου), ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ Π. ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Τοπική Κοινότητα Στουρναρείων).

Πέτυχαν στις πανελλήνιες εξετάσεις και εισήχθησαν στις παρακάτω σχολές οι εξής συγχωριανοί-ες μας:

- **Δήμητρα Καρακώστα** του Χρήστου και της Μαρίας Χήτα, στην κτηνιατρική σχολή Θεσσαλίας (Καρδίτσας).
  - **Χριστίνα Καρακώστα** του Φώτη και της Γαλήνης Λεπιδά στο Παιδαγωγικό Δημοτικής Εκπαίδευσης Βόλου
  - **Κων/να Κιφοκέρη** του Στέφανου και της Ευαγγελίας Νίκου, στη Φιλολογία Ιωαννίνων.
  - **Χρήστος Νεραϊδιώτης** του Σπύρου και της Βασ. Χονδρού στην Οδοντιατρική σχολή Αθηνών.
  - **Παναγιώτης Αναγνώστου** του Ηλία και της Αναστασίας στο Χρηματοοικονομικό του Πανεπιστημίου Πειραιά.
  - **Μαρία Παπακώστα** του Κων/νου και της Αρτεμισίας Παλούκα, στη Σχολή Αξιωματικών Αστυνομίας.
  - **Μαρία Σταυρούλα** του Γιώργου και της Σταυρούλας Καραγιώργου, στη Γαλλική φιλολογία Θεσσαλονίκης.
  - **Μαρία Χήτα** του Χρήστου και της Χριστίνας, στη Σχολή ζωικής παραγωγής Άρτας.
  - **Αθηνά Καρακώστα** του Χρήστου στη Νομική Αθηνών
- Συγχαρητήρια και καλή δύναμη για την απόκτηση του πτυχίου τους**

ΕΝΙΣΧΥΣΕ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Ο ΤΖΟΤΖΟΛΗΣ Νικόλαος (σύζυγος της συγχωριανής μας Χρυσάνθης Δ. Ντίνου) ενίσχυσε τον Πολιτιστικό Σύλλογο Νεραϊδιωτών, με το ποσό των 100 ευρώ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Στη Νεραίδα Τρικάλων

Στο χωριό Νεραίδα Τρικάλων πωλούνται (με συμβόλαια) τα κάτωθι:

1. Ένα αγροτεμάχιο στη θέση ΚΑΜΠΟΙ, εκτάσεως 2.500 τ.μ., όμορο του αγροτικού δρόμου.
2. Ένα αγροτεμάχιο στη θέση ΠΛΑΪΑ, εκτάσεως 1.000 τ.μ.
3. Ένα αγροτεμάχιο στη θέση ΤΣΙΡΟΓΙΑΝΝΙΑ, εκτάσεως 5000 τ.μ., όμορο του κεντρικού δρόμου.
4. Ένα αγροτεμάχιο στη θέση ΜΑΝΤΑΝΙ, εκτάσεως 500 τ.μ., εξ αδιαιρέτου.
5. Ένα οικόπεδο εντός του οικισμού, εκτάσεως 432,78 τ.μ., οικοδομήσιμο.

Πληροφορίες στο τηλέφωνο: **6932911993**

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ- ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΣΤΟ «Γ»

ΛΑΜΠΡΟΣ Κώστας	20 €	ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ Ν. Κώστας (Αγριά)	20 €
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ Ανδρέας	20 €	ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ-ΦΥΤΙΛΗ Μαρία	25 €
ΑΛΕΙΦΘΗΡΑΣ Χρήστος	20 €	ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Λάμπρος	20 €
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ Βάγια Πάτρα	20 €	ΛΑΜΠΡΟΥ Κώστας	20 €
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ Μαρία	30 €	ΛΑΜΠΡΟΥ Αγγελική	20 €
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ-ΖΗΣΗ Γεωργία	20 €	ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ Χρήστος	50 €
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Χρήστος	20 €	ΜΑΝΤΕΛΜΟΣ (ιερ.) Κων/νος	20 €
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Κυριάκος	20 €	ΜΑΡΑΒΑΣ Κων/νος	50 €
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Δ. Γιώργος	20 €	ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ Κων/νος	20 €
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ελένη	20 €	ΜΗΤΣΟΥ Κων/νος	50 €
ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ Ευαγγελία	10 €	ΜΙΧΟΥ Μαρία	20 €
ΓΙΑΝΝΕΛΟΣ Νίκος	20 €	ΜΠΑΣΙΟΥΚΑΣ Λευτέρης	20 €
ΓΩΓΟΥ Δ. Τασία	20 €	ΜΠΑΣΙΟΥΚΑΣ Χρήστος	20 €
ΖΑΡΟΝΙΚΟΣ Κώστας	30 €	ΝΕΡΑΪΔΙΩΤΗΣ Σπύρος	20 €
ΖΑΡΟΝΙΚΟΣ Δημήτρης	20 €	ΝΙΚΟΥ Ευαγγελία	20 €
ΖΑΡΟΝΙΚΟΣ Δ. Κώστας	20 €	ΝΙΚΟΥ Φώτης	20 €
ΖΑΡΟΝΙΚΟΥ-ΜΗΤΣΙΩΝΗ Ρούλα	20 €	ΝΙΚΟΥ Νίκη	30 €
ΖΑΧΟΣ Δημήτρης	25 €	ΝΤΙΝΟΣ Απόστολος	20 €
ΖΑΧΟΣ Ι. Γιώργος	30 €	ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Απόστολος	20 €
ΖΑΧΟΥ Γ. Αθανασία	20 €	ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Πέτρος	5 €
ΚΑΚΚΕΣ Χρήστος	20 €	ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΕΛΟΥ Στέλλα	20 €
ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ Β. Παναγιώτης	40 €	ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ Μαρία	20 €
ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΥ Βασιλική (Αγριά)	20 €	ΠΑΠΠΑ Αλεξία	20 €
ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΥ-ΜΕΛΛΟΥ Ειρήνη	20 €	ΠΑΡΑΧΕΙΜΩΝΑΣ Παντελής	20 €
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Χρήστος	20 €	ΣΥΓΙΖΗΣ Λευτέρης	20 €
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Νίκος	20 €	ΤΑΣΚΟΣ Άγγελος	20 €
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ Πηνελόπη	20 €	ΦΩΤΙΟΥ Δημήτρης	20 €
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ Ν. Βασιλική	25 €	ΧΑΛΙΝΙΩΤΗ Κυριακή	20 €
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ Ανδρέας	20 €	ΧΗΤΑ Λίτσα	70 €
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ Δ. Λευτέρης	20 €	ΧΟΝΔΡΟΣ Χ. Κώστας	20 €
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ Δ. Χρήστος	20 €	ΨΟΦΙΟΥ Κωσταντινιά	20 €

Εις μνήμην

- Η συγχωριανή μας ΑΛΕΙΦΘΗΡΑ-ΜΥΛΩΝΑ Αγλαία, ενίσχυσε το «Γλαβά της Νεράιδας», με το ποσό των 50 ευρώ, εις μνήμην του αγαπημένου της εγγονού Χρυσάνθου ΑΡΓΥΡΟΥ.
- Η σύζυγος και τα παιδιά του εκλιπόντος συγχωριανού μας Νίκου Γ. Καρακώστα, ενίσχυσαν το «Γλαβά της Νεράιδας», με το ποσό των 200 ευρώ, εις μνήμην του αγαπημένου τους συζύγου και πατέρα.
- Η οικογένεια Δημητρίου Κ. Ζαρονίκου ενίσχυσε το «Γλαβά της Νεράιδας» με το ποσό των 100 ευρώ, εις μνήμην Νικολάου Γ. Καρακώστα.

Στον Σταυραετό Νίκο Γ. Καρακώστα

Βαριά βογκάνε τα βουνά
κι οι ρεματιές το λένε
το Νίκο Γώγο χάσαμε
και κάθονται και κλαίνε

Σαν τον αετό ανέβαινε
σε όλες τις ραχούλες
το χάρο δεν φοβότανε
τοσακάλια και αρκούδες

Μόνο οι αετοί κι οι δυνατοί
εκεί ψηλά πεθαίνουν
το χάρο δεν φοβούνται πια
παν και τον περιμένουν

Ο αετός δεν καρτερεί
το χάρο στη φωλιά του
βγαίνει ψηλά στην κορυφή
κι απλώνει τα φτερά του

Σε όποια βρυσούλα πέρναγε
ο Νίκος ξεδιψούσε
με τ' αετίσιο μάτι του
ολόγυρα κοιτούσε

Μην έρθει ο χάρος ξαφνικά
τη στράτα να του κλείσει
για να τον πάρει μακριά
χωρίς να τον ρωτήσει

Έφυγε ο Νίκος ξαφνικά
απ' τη γενέτειρα του
εκεί όπου μεγάλωσε
σπάσανε τα φτερά του

Περίπου δέκα χρόνια πριν
καρτέρι του αχε στήσει
τον χάροντα ξεγέλασε
χάρη του αχε ζητήσει

Στον χάρο υποσχέθηκε
πως μόνος του θα πάει
το λόγο του τον κράτησε
και στο βουνό τραβάει

Εκεί ψηλά στις κορυφές
όπου τον καρτερούσε
μόνο οι αετοί κουρνιάζουνε
κι ο Νίκος περπατούσε

Νταβέλη σε φωνάζανε
γιατί 'σουν παλικάρι
σε όλους μας τα έφελνες
χωρίς να κάνεις χάρη

Παντού εσύ 'σουνα παρόν
στις χαρές μας και στις λύπες
τώρα πια θα εισ' απόν
γ' αυτό και θα μας λείπεις

Νίκο εκεί όπου κατοικείς
για να μην μένεις μόνος
ψάξε να βρεις τους χωριανούς
να σου απαλύνει ο πόνος

Πες τους με βεβαιότητα
μην ανυπομονούνε
άλλος αργά κι άλλος νωρίς
αντάμα θα βρεθούνε.

Με πόνο ψυχής
Χρήστος Καραγκούνης

Στο θείο Νίκο...

Περήφανος σαν αετός «πέταξε», μέσ' απ' τις απάτητες κορφές του Κριάκουρα, ο Νίκο-Γώγος (Νίκος Γ. Καρακώστας)

Σαν αστραπή κυκλοφόρησε το νέο πως χάθηκε ο θείος ο Νίκος. Αυτός που ήξερε τη Νεραίδα και τις κορφές της σπιθαμή προς σπιθαμή. Δεν είναι δυνατό κάπου θα βρεθεί είπαμε. Έτσι άρχισαν οι έρευνες απ' τους συγγενείς, τους χωριανούς, τους κατοίκους των γύρω χωριών, τις αρμόδιες υπηρεσίες. Το πέταγμα του ελικοπτερού δεν έφερε ούτε αυτό, το ποθητό αποτέλεσμα. Πέρασαν πέντε μέρες αγωνίας που μας φάνηκαν αιώνες. Την έκτη μέρα τον βρήκε ο Αντρέας (με την πολύτιμη βοήθεια των ορειβατών του Συλλόγου Ορειβασίας Χιονοδρομίας Τρικάλων), να «κοιμάται» καταμεσής του Κριάκουρα. Τον Αντρέα, φαντάζομαι θα ήθελε κι ο μπαρμπα-Νί-

κος να τον βρει, που είναι ένας απ' τους λίγους που ξέρει, όπως κι εκείνος, καλά τον τόπο.

Έναν τόπο όπου έζησε, περπάτησε, αγάπησε και δέθηκε απόλυτα μαζί του. Καθότι παιδί κτηνοτρόφου, του Γώγου-Θύμιου, το επάγγελμα του οποίου ακολούθησε. Αγαπούσε αυτό που έκανε και έγινε ένα με το βουνό και τη φύση. Κι όταν αργότερα αναγκάστηκε να μεταναστεύσει ως εργάτης, στην Αθήνα, δε ξέχασε ούτε στιγμή τον τόπο του. Περνούσε όλη την άδειά του στο χωριό. Και όταν πήρε σύνταξη έφτανε χαρούμενος στη Νεραίδα την Άνοιξη με το

πρώτο κελάηθισμα κι έφευγε λυπημένος με το πρώτο χιόνι. Κι όχι βέβαια απενίζοντας απ' το καφενείο την Παλιόστανη, τη στρούγκα του στη βρύση της νεράιδας, τον Κριάκουρα, αλλά όργωνε κάθε χρόνο τα πιο δύσβατα σημεία, παίρνοντας πολλές φορές μαζί του και νεώτερους.

Φέτος στα 83 του πλέον, κάτι τον τραβούσε στο βουνό και δε μπορούσε να ησυχάσει αν δεν πήγαινε εκεί να κοιμηθεί, όπως έλεγε. Ήθελε όπως φάνηκε τελικά, να αφήσει την ψυχή του στον Κριάκουρα, γι αυτό ξεκίνησε μόνος του για το μεγάλο ταξίδι. Και μπορεί να έκανε την οικογένειά του, τους συγγενείς του, τους χωριανούς του να αγωνιούν για την εξαφάνισή του και να ταλαιπώρησε κάποιους, αλλά πολλούς από εμάς, που συνήθως βλέπαμε το βουνό απ' το Βακούφκο, μας «υποχρέωσε» να γνωρίσουμε τον Κριάκουρα και τη Φούρκα, να μάθουμε για την Παλιόστανη και τις Λάγκες, να περπατήσουμε στου Χρόνη, στου Μπίμα, στο Μπασιαώρου, να δούμε το Χαλίκι, του Φούρνους, τις Σαρμανίτσες, κάνοντάς μας έτσι με το χαμό του να τα αγαπήσουμε όλα αυτά τα μέρη. Αυτή ήταν η μεγάλη παρακαταθήκη που μας άφησε.

Από την άλλη η τόλμη του (μέχρι σημείου αποκοτιάς) να πηγαίνει μόνος του στα δύσκολα αυτά σημεία, μας οδηγεί στη λογική σκέψη πως θα πρέπει να επισκεπτόμαστε τα όμορφα βουνά και τις κορφές τους, οργανωμένα και πάντα με παρέα.

Αγαπημένε θείε, σ' αυτό το στερνό σου ταξίδι που ο ίδιος διάλεξε να ξεκινήσει απ' τον Κριάκουρα, μαζί με τους σταυραετούς, τ' αγριοπούλια, τις πέρδικες και το τσάι, όλοι εμείς η γυναίκα σου, τα παιδιά σου, τα αδέρφια σου, τα εγγόνια σου, οι συγγενείς, οι χωριανοί σου και οι ορεινοί σε αποχαιρετούμε με τους στίχους του Κώστα Κρυστάλλη, που σου ταιριάζουν για την αγάπη σου στο βουνό και τη στάνη.

*«Παρακαλώ σε σταυραετέ
για χαμηλώσου ολίγο
Και δόσμου τις φτερούγες σου
και πάρε μαζί σου
Πάρε με απάνω στα βουνά
τι θα με φάει ο κάμπος...*

Μάρκος Κ. Μπασιούκας

ΣΤΟ ΧΡΥΣΑΝΘΟ...

*Ευχές και χαιρετίσματα
του νου και της ψυχής μου...*

Αετέ μου ποιος σου λάβωσε το τρυφερό πτερό σου κι εκεί μεσοκαλόκαιρο θρηνώ για το χαμό σου. Ποιος σου 'κοψε το γέλιο σου, σφράγισε τη μιλιά σου, ποιος σου 'κλεψε τα όνειρα και την ανεμελιά σου.

Είναι ο πόνος μου βαθύς, καυτά τα δάκρυστά μου δε βρίσκω πια παρηγοριά σπαράζει η καρδιά μου. Αγόρι μου, πουλάκι μου, ψυχή απ' την ψυχή μου σ' αλαργινό ταξίδι σου να έχεις την ευχή μου.....

Ήλπε στο πρωταχτίδι σου να τον καλημερίζεις στο γύρισμα της μέρας σου να μου τον εφροντίζεις. Όμορφες να 'ναι οι μέρες του σε αγκαλιές αγγέλων σε κελαϊδίσματα πουλιών, κήπων παραδεισένιων.

Φεγγάρι στο σεργιάνι σου στην πόρτα του σταμάτα κράτα του λίγο συντροφιά στη μακρινή του στράτα, γλυκά να 'χει τα όνειρα κι οι νύχτες φεγγοβόλι γιατί μικρός ταξίδεψε σε αιώνιο αραξοβόλι.....

Η γιαγιά σου
Αγλαΐα Μυλωνά-Αλειφτήρα

Των αιθέρων ο γιος επί πτερύγων ανέμων

*Αυτά τα δέντρα δε βολεύονται με λιγότερο ουρανό,
αντές οι πέτρες δε βολεύονται κάτω απ' τα ξένα βήματα,
αυτά τα πρόσωπα δε βολεύονται παρά μόνο στον ήλιο,
αντές οι καρδιές δε βολεύονται παρά μόνο στο δίκιο.
Ετούτο το τοπίο είναι σκληρό σαν τη σιωπή,
(Γιάννης Ρίτσος –Ρωμιούσνη)*

Η 340 Μοίρα «Αλεπού», της Ελληνικής πολεμικής αεροπορίας, τον ήθελε αετό των αιθέρων. Να διασχίζει τον καταγάλανο ουρανό, να είναι γεράκι του Αιγαίου, να φυλάει Θερμοπύλες και μετά να επιστρέφει στη βάση του.

Η άλλη μοίρα όμως, που ορίζει τις τύχες του ανθρώπινου είδους, τον ήθελε παντοτινά στους αιθέρες, στο απέραντο γαλάζιο του ουρανού, κοντά στους μεγάλους έλληνες που δόξασαν ετούτο το έθνος από αρχαιοτάτων χρόνων. Ετούτον εδώ τον τόπο τον ταλαιπωρημένο και πολύπαθο, από τους εκάστοτε «πατέρες» της εξουσίας. Ο Θεός θέλησε να τον πάρει στα τριάντα τρία του. Θεϊκό σημάδι, ή έτυχε; Κανείς δεν ξέρει. Παρά μόνον Αυτός που τον πήρε κοντά Του.

Ό,τι και να θέλησε η Μ(μ)οίρα του, αυτός έφυγε. Και έφυγε ξαφνικά, ένα πρωί του Αυγούστου, δίχως να επιστρέψει στη βάση του. Απογειώθηκε με τα φτερά της ψυχής του και πέταξε παντοτινά προς τους ουραμούς. Αυτούς τους Ελληνικούς ουραμούς, που αγάπησε από μικρό παιδί. Και όταν ήρθε η ώρα, και τα όνειρα έλαβαν εκδίκηση, ο Αναστάσης Μπαλατσούκας, το δευτερότοκο παιδί της τρίτεκνης οικογένειας του Χριστόφορου και της Ντίνας, εγγόνι της Κατίνας του Πατισιόγα από τη Νεραίδα, αυτός ο λεβεντονιός, έγινε Ίκαρος.

Από μικρό παιδί του άρεσαν τα αεροπλάνα και έπαιζε ολημερίς με αυτά. Και κάποια μέρα ήθελε να πετάξει σαν τον αετό, λεύτερος και δυνατός. Μπήκε στην σχολή Ικάρων το 1997 και για 13 ολόκληρα χρόνια διέσχισε τους ελληνικούς ουραμούς. Ήταν ένας από τους καλύτερους και πιο

έμπειρους χειριστές των F-16. Ο Σμηναγός Αναστάσιος Μπαλατσούκας, το καμάρι της πολεμικής αεροπορίας. Τον χαίρονταν οι δικοί του, τον αγαπούσαν οι φίλοι του και τον θαύμαζαν όσοι τον ήξεραν.

Η οικογένεια της πολεμικής αεροπορίας θρήνησε για μια φορά ακόμα, ένα από τα παιδιά της. Όλη η Άρτα τον έκλαψε, ακόμα και οι ιερές πέτρες των βυζαντινών μνημείων της πόλης, ράγισαν από τη μεγάλη συναισθηματική φόρτιση, τη μέρα που τον αντίκρισαν τυλιγμένο στη γαλανόλευκη.

Οι ήρωες όμως δεν πεθαίνουν. Γι' αυτό και ο Τάσος ζει. Ζει μέσα στις καρδιές των συναδέλφων του, αυτών των παλικαριών, των ιπτάμενων φρουρών της πατρίδας. Ζει στη συνείδηση του ελληνικού λαού, που λατρεύει τον κάθε ήρωα, ξεχωριστά. Ζει μέσα στην ψυχή του απλού πολίτη, που αγαπάει ετούτο τον τόπο. Και κάθε φορά που τα F-16 περνάνε πάνω από τον Αρτινό ουρανό, ο νους μας πηγαίνει αμέσως στον Τάσο.

Ναι! Είναι ο Τάσος! Των αιθέρων ο γιος! Επί πτερύγων ανέμων! Γιατί η 340 Μοίρα, του ανέθεσε μια δύσκολη αποστολή, που ο ίδιος άρεσκειται σ' αυτή. Είναι ένα σχέδιο πτήσης που τον θέλει να βρίσκεται για πάντα στον ελληνικό ουρανό και να τον προστατεύει. Και σήμερα και αύριο, «και νυν και αεί».

Τάσο, οι ουρανοί είναι δικοί σου. Καλές πτήσεις αγόρι μου!

Σπύρος Νεραϊδιώτης
Χοροδιδάσκαλος Λ.Ο Τα Τζουμέρκα

☀ Γάμοι

- Η συγχωριανή μας **Γεωργία Καραγκούνη** κόρη του Χρήστου και της Νίκης και ο **Στέλιος Ιγγλεζάκης**, παντρεύτηκαν στις 20 Αυγούστου στο Ξυλόκαστρο Κορινθίας.

Ευχές για μια χαρούμενη ζωή

⚙ Βαφτίσεις

- Η συγχωριανή μας **Κατερίνα Ιω. ΜΑΝΤΕΛΛΟΥ** και ο σύζυγός της **Ιωάννης Κανελής**, βάπτισαν (στο μοναστήρι της Αγ. Κυριακής) την κόρη τους και την ονόμασαν **ΚΥΡΙΑΚΗ – ΔΑΝΑΗ**.
- Ο συγχωριανός μας **Γιώργος Απ. ΝΤΙΝΟΣ** και η σύζυγός του **Σοφία Αργύρη**, βάπτισαν στα Τρίκαλα το γιο τους και τον ονόμασαν **Άγγελο**.
- Ο συγχωριανός **Παντελής Χρ. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ** και η σύζυγός του **Βάσω ΜΙΧΑΛΗ**, βάπτισαν (στην εκκλησία του Αη-Γιώργη) το γιο τους και τον ονόμασαν **ΧΡΗΣΤΟ**.
- Ο συγχωριανός μας **Παναγιώτης Ιω. Μαντέλλος** και η σύζυγός του **Βιβή Πάσχου**, βάπτισαν το γιο τους και τον ονόμασαν **ΙΩΑΝΝΗ**.

Να τους ζήσουν τα νεοφώτιστα

☺ Γεννήσεις

- Η συγχωριανή μας **Δήμητρα ΓΩΓΟΥ** (κόρη του Γιώργου Κων/νου Γώγου) και ο σύζυγός της **Ανδρέας Βασιλόπουλος**, απόκτησαν **ΚΟΡΗ**.
- Η συγχωριανή μας **Ρούλα ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗ** (κόρη του Γιώργου και της Ντίνας) και ο σύζυγός της **Αντώνης Μαυρουκάκης**, απόκτησαν **ΚΟΡΗ**.
- Η συγχωριανή μας **Ράνια Θεοφ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ** και ο σύζυγός της **Αλέξανδρος Αντωνόπουλος** απέκτησαν **ΚΟΡΗ**.

Να τους ζήσουν τα νεογέννητα!

☹ Θάνατοι

- Τραγικό θάνατο βρήκε σε τροχαίο δυστύχημα ο 20χρονος **Χρυσάνθος ΑΡΓΥΡΟΣ**, εγγονός της συγχωριανής μας Αγλαίας Αλειφτήρα και του Βλαδίμηρου Μυλωνά.
- Πέθανε σε ηλικία 83 χρόνων, στις 23 Αυγούστου, στη γενέτειρά του Νεραίδα, όπου και κηδεύτηκε, ο συγχωριανός μας **Νίκος ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ**.
- Πέθανε σε ηλικία 92 ετών, στις 16 Αυγούστου στην Αθήνα, η συγχωριανή μας **Κωνσταντινιά ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ**, χήρα Δημητρίου. Η κηδεία της έγινε την επομένη στη Νεραίδα.

Θεράμ συλλυπητήρια στους οικείους τους

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε όσους συνέδραμαν στην αγωνιώδη προσπάθειά μας για την ανεύρεση του αγαπημένου μας συζύγου και πατέρα.

Ειδικότερα, ευχαριστούμε τα παιδιά του Συλλόγου Ορειβασίας και Χιονοδρομίας Τρικάλων (ΣΟΧΤ) για την πολύτιμη βοήθειά τους στον εντοπισμό και εν συνεχεία στη δύσκολη αποστολή περισυλλογής της σωρού, τον κυνηγητικό σύλλογο Τρικάλων, τους συμπατριώτες των

γύρω χωριών που προσέτρεξαν κι αυτοί σε βοήθεια και τους αγαπητούς μας χωριανούς που όλες τις μέρες της παρατεταμένης αγωνίας μας για την τύχη του αγαπημένου μας προσώπου, ήταν εκεί μαζί μας και μας συμπαραστάθηκαν με κάθε τρόπο στις δύσκολες εκείνες ώρες.

Η σύζυγος και τα παιδιά του εκλιπόντος Νίκου Γ. Καρακώστα

«ο ΓΛΑΒΑΣ της Νεραΐδας»

Τριμηνιαία Έκδοση

Τεύχος 111 (119) - 23ος χρόνος - τρίτη περίοδος. Κωδικός Υπουργείου: **3898**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΡΑΪΔΙΩΤΩΝ ΤΡΙΚΑΛΩΝ "Η ΑΓ. ΚΥΡΙΑΚΗ"

ΕΚΔΟΤΗΣ: **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΕΛΛΟΣ**, Φλωρίνης 4, Τ.Κ. 152 35 Βριλήσσια, τηλ. 210 6826161

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ: **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΕΛΛΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΤΙΝΟΣ - ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΝΤΕΛΛΟΣ**

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ - ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: **ΜΥΡΙΚΗ**, Ζωοδόχου Πηγής 36, τηλ. 210 3812373, 210 3844265.

ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ: **Χ. ΝΤΙΝΟΣ**, ΝΑΞΟΥ 3, 151 21 ΠΕΥΚΗ, τηλ. 210 8026322, e-mail: glavades@yahoo.gr

ΕΠΙΤΑΓΕΣ: **ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ Βάγια**, Θεσσαλονίκης 76-78, 118 54 ΑΘΗΝΑ

Αρ. λογαριασμού: 351-002101-065925 Alpha Bank

Ετήσια συνδρομή 15 ευρώ (4 τεύχη)

Νεράιδα, 27 Ιουλίου 1969

ΚΛΕΙΣΤΟ ΕΝΤΥΠΟ
ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 31 - ΚΩΔ. ΥΠΟΥΡΓ. 3898